Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1829 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 17 martie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI!

ȘTEFAN S. MOHOR: Calea către inimile pionierilor (pag. 2-a).

ILIE NEACȘU: Prin orașul de pe Criș (pag. 2-a).

Primele întreceri (pag. 2-a).

Caravana cinematografică prin satele Maramureșului (pag. 2-a).

Note bibliografice: Gheorghi Briantev: „SFIRȘITUL CUIBULUI DE VIESPI" (pag. 2-a).

ION CALANGIU: Organizația U. T. M. și întrecerea socialistă (pag. 3-a).

11 ani de la masacrul de la Ribnița (pag. 3-a).

NICOLAE SIMIONESCU: Să alegem pe cei mai buni utemiști în noile organe U. T. M. (pag. 3-a).

Tineretul de peste hotare (pag. 4-a).

Tineretul romîn condamnă atacul fascist de la Berna (pag. 4-a).

Pregătiri pentru o conferință a muncitorilor din Europa împotriva remilitarizării Germaniei occidentale (pag. 4-a).

In Camera Comunelor din Anglia (pag. 4-a).

Asigurarea bazei furajere — condiție importantă a dezvoltării creșterii animalelor

CREȘTEREA ANIMALELOR constituie una din cele mai importante ramuri ale agriculturii; ea are mare însemnătate pentru economia țării noastre, pentru ridicarea bunăstării a oamenilor muncii. Insemnătatea economică a creșterii animalelor constă mai ales în faptul că ajută la dezvoltarea agriculturii și face posibilă valorificarea unor subproduse și deșeuri agricole.

In anii care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre, datorită măsurilor luate de partid și guvern, șeptelul s-a mărit, iar productivitatea animalelor a crescut. Partidul și guvernul au luat o serie de măsuri care să ducă la sprijinirea și cointeresarea crescătorilor de animale. Astfel, Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale, constituie un puternic stimulent pentru dezvoltarea creșterii și îngrășării animalelor. Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956 în R.P.R. reprezintă un amănunțit program de luptă pentru oamenii muncii de pe ogoare în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de partid în domeniul creșterii animalelor.

Realizările obținute însă în dezvoltarea creșterii animalelor nu au ajuns încă la nivelul cerințelor mereu crescînde ale populației și ale industriei producătoare de bunuri de larg consum. De aceea este necesar să se considere ca o sarcină de mare răspundere lichidarea rămînerii în urmă în domeniul creșterii animalelor, este necesar să se creeze o bază furajeră corespunzătoare, care să ducă la creșterea continuă a numărului de animale și a productivității acestora.

Așa cum arată proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al partidului, baza furajeră are o mare însemnătate pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Știința înaintată ne arată că, cu cît hrana animalelor este mai îndestulătoare, cu atît producția animală este mai mare și de calitate mai bună. De aceea, rațiile de furaje pentru animale trebuie să fie bogate și variate în conținutul lor.

Pînă acum însă, atenția care s-a acordat asigurării hranei animalelor a fost slabă. Anul trecut de pildă, nu s-a realizat decît 81 la sută din planul de însămînțări cu plante furajere. In același timp s-a neglijat însămînțarea acestora în epocile optime, fapt care a contribuit la neîndeplinirea planului de producție la culturi furajere. Această lipsă trebuie lichidată.

Atît Legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor cît și proiectul de Directive arată că acest lucru se poate obține prin extinderea suprafețelor însămînțate cu plante furajere mai ales pe seama pășunilor și fînețelor slab productive și prin mărirea producției la hectar. Volumul cel mai mare în cadrul bazei furajere îl ocupă unele cereale ca porumbul, orzul, ovăzul și plante ce asigură masă verde sau uscată ca fînul, trifoiul, lucerna, secara etc. La Consfătuirea fruntașilor în agricultură, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că porumbul este o cultură de bază pentru hrana animalelor și pentru mărirea productivității lor. Porumbul este unul din cele mai valoroase furaje concentrate pentru îngrășarea animalelor și în special a porcilor, iar cocenii de porumb însilozați constituie un furaj bun, mai ales pentru vacile de lapte. De aceea partidul și guvernul trasează sarcina extinderii suprafețelor însămînțate cu porumb și sporirii producției la hectar, pentru obținerea unei recolte de peste 2.000 kg. boabe la hectar. In afară de porumb, poate și trebuie sporită producția la furajele concentrate ca orzul, ovăzul, mazărea și alte boabe. Pentru ca rațiile alimentare pentru animale să poată fi bine alcătuite, este necesar să se îmbogățească baza furajeră și cu alte culturi. Bostănoasele, sfecla furajeră, pășunile, asigură animalelor o hrană îmbelșugată și de bună calitate.

Baza furajeră se poate dezvolta mult dacă pășunile și fînețele naturale vor fi bine întreținute. Este necesar să se îmbunătățească pășunile productive, iar cele slabe să fie arate și însămînțate cu plante furajere ca secară, lucernă, mei, porumb, ovăz. Acolo unde este posibil, sub îndrumarea tehnicienilor se pot organiza conveiere verzi care asigură furaj verde pentru animale, din primăvară și pînă toamna tîrziu.

Un alt mijloc de dezvoltare a bazei furajere este însămînțarea plantelor furajere în miriște, obținîndu-se astfel două culturi într-un an de pe același loc. Astfel se pot însămînța în miriști, porumbul furajer pentru însilozare, sorgul, dughia și altele.

In dezvoltarea bazei furajere o contribuție importantă o pot aduce tinerii. In anul trecut, utemiștii din comuna Podul Iloaiei, regiunea Iași, s-au angajat să însămînțeze 2 hectare cu porumb furajer pe terenuri noi pentru agricultură și să îngrijească 3 hectare de culturi furajere din lotul zootehnic. Asemenea acțiuni de întreținere și lărgire a bazei furajere au fost inițiate și sprijinite de tineri și în alte părți dînd rezultate bune.

Sîntem în prag de primăvară. Sub permanenta conducere a organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. au datoria să inițieze acțiuni de muncă voluntară pentru întreținerea pășunilor, a fînețelor naturale și loturilor zootehnice, pentru însămînțarea izlazurilor slab productive, pentru îngrijirea terenurilor cultivate cu plante furajere etc.

Pășunile și fînețele naturale trebuie curățate de bolovani, de mărăcini, mușuroaiele trebuie distruse, pe fînețe se poate împrăștia gunoi de grajd, iar îndată ce starea solului permite acest lucru, este bine ca pășunile și fînețele să fie grăpate. Sub îndrumarea tehnicienilor și cu concursul acestora, tinerii trebuie să facă toate lucrările necesare sporirii recoltei de furaje, astfel încît producția să fie de cel puțin 2.200 kg. fîn la hectar și 6.000 kg. masă verde la hectar pe pășuni.

O altă contribuție pe care o pot aduce organizațiile U.T.M. este antrenarea tineretului pentru producerea și mai ales recoltarea semințelor de plante furajere. Pentru lărgirea suprafețelor însămînțate cu plante furajere avem nevoie de mai multă sămînță de iarbă de Sudan, de borceag etc.

Mobilizat de organizațiile U.T.M., tineretul de la sate poate participa la acțiunile de muncă voluntară pentru însămînțarea și întreținerea loturilor zootehnice ale sfaturilor populare, care asigură furajul necesar reproducătorilor comunali cu ajutorul cărora se îmbunătățesc rasele locale de animale.

Organele și organizațiile U.T.M. au datoria de a atrage toate forțele tineretului de la sate în acțiunea patriotică de sporire a producției furajere, menită să contribuie la îmbunătățirea creșterii animalelor și a productivității lor, lucru de mare însemnătate pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației muncitoare.

Primirea de către președintele Consiliului de miniștri al R. P. R., Gheorghe Gheorghiu-Dej a ambasadorului R. P. Chineze, Ke Bo-nian

Miercuri 16 martie a. c., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej a primit în audiență pe ambasadorul Republicii Populare Chineze, Ke Bo-nian.

La audiență a fost de față ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., Simion Bughici.

(Agerpres)

—○—

Lucrările sesiunii de colaborare tehnico-științifică romîno-cehoslovacă

In cursul lunii martie a. c. au avut loc la Praga lucrările celei de a 6-a sesiuni a Comisiei de colaborare tehnico-științifică dintre Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă.

Ca urmare a protocolului încheiat, Republica Populară Romînă va da ajutor tehnico-științific Republicii Cehoslovace în probleme privind industria petrolului, industria alimentară, chimie etc., iar Republica Cehoslovacă va da Republicii Populare Romîne ajutor tehnico-științific privind sectorul chimiei, energiei electrice, producției bunurilor de larg consum și altele.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat într-o atmosferă de strînsă prietenie și colaborare.

(Agerpres)

—○—

Se aștern noi semnături pe Apel

Din echipele care merg din casă în casă pentru a aduna semnăturile locuitorilor regiunii Suceava pe Apelul de la Viena fac parte profesori, gospodine, muncitori, invalizi, maiștri ai recoltelor bogate, funcționari și mulți alți cetățeni. Printre ei se află și Gheorghe Maftei din orașul Dorohoi, veteran al războiului din 1877. Cei 100 de ani de viață pe care i-a atins nu l-au împiedicat să pornească zilele trecute alături de învățătoarea Maria Pohonțu și de alți cetățeni, pentru a strînge semnăturile locuitorilor din cartierul gării. Semnăturile familiei tîmplarului Carol Grigor, a gospodinei Elena Albu, văduvă, mamă a șase copii, a bătrînei Sura Zandel, care și-a pierdut cei trei feciori în lagărele de exterminare hitleriste și ale altor cetățeni, sînt doar cîteva din numeroasele semnături adunate de echipa din care face parte și veteranul Gheorghe Maftei.

Apelul de la Viena a ajuns în cele mai îndepărtate colțuri ale regiunii Suceava. Și muncitorii forestieri care lucrează în creierul munților au semnat Apelul. Semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii, mulți dintre ei, printre care Gheorghe Șuțu, Mihai Iftode și Iacob Florea, s-au angajat să-și întărească semnăturile lor, realizînd zilnic cîte două norme la corhănitul lemnului de construcție. Multe dintre aceste angajamente au și prins viață. Planul la fasonatul lemnului de foc pe luna februarie a fost depășit de către muncitorii gurii de exploatare Glodu cu 100 la sută, iar Gheorghe Pintescu, Costan Zbira și alți numeroși muncitori de la această gură de exploatare au realizat zilnic pînă la trei norme.

Zi de zi, pe Apelul de la Viena se aștern noi și noi semnături alături de cele 410.000 de semnături ale locuitorilor regiunii care au fost adunate pînă acum. Printre semnăturile adunate se află și cele peste 180.000 ale locuitorilor raioanelor Botoșani, Rădăuți și Suceava, se află și semnăturile țăranilor muncitori din comunele Broscăuți, Brăești, Gemenea, Vama, Putna și din alte comune ale regiunii, care au semnat cu toții Apelul.

Însemnări

La repetiție

Unii oameni superficiali cărora natura vitregă le-a refuzat voluptatea profunzimii au o opinie primitivă, despre ceea ce înseamnă simplitatea oamenilor din popor. Ei spun de obicei: „Era un om... Un om simplu... nu vorbea frumos... Dar vorbea din inimă". Ei atribuie oamenilor simpli numai emotivitatea și timiditatea, neputînd să le descopere vorbirea aleasă și spirituală, inteligența, efervescența. Ei reduc acest titlu de noblețe „om simplu" numai la o anumită pudoare în exprimarea sentimentelor neînțelegînd că el este de fapt o culme jinduită de toți. De unde să știe ei sărmanii că simplitatea oamenilor obișnuiți e una și aceeași cu simplitatea despre care Heine spunea că e rodul maturității, al inteligenții și profunzimii pe care o ating numai oamenii din popor și marii artiști ai lumii.

Am poposit zilele acestea într-o comună de prin Caransebeș, pe numele ei ciudat Sacu. Năzuiam să fac o vizită la căminul cultural, auzisem despre el și de bine și de rău. Spre tristețea mea, în sala căminului cultural domnea întunericul. Auzind însă glasuri pornite din întunericul sălii am deschis ușa. Am văzut un spectacol de-o frumusețe rar întîlnită și, ca orice frumusețe bruscă, țîșnită din loc nebănuit, mă copleși. La lumina palidă a unei lămpi de gaz ședeau adunați vreo cinci-șase țărani și repetau o piesă. Regizorul, care îndeplinea și misiunea de sufleur se lipise de lampă căutînd să deslușească textul scris mărunt, înghesuit. Ofticoasa lumină îl necăjea. Vroia să mai ridice fitilul, dar lumina tot plăpîndă rămînea. Satul are lumină electrică, dar astăzi în mod excepțional se deranjase ceva la centrală așa că pentru o zi trebuiau să se întoarcă iarăși la opaiț. Nimeni nu s-a gîndit să renunțe însă la repetiții. Au cerut lămpi de gaz; președintele sfatului e om de treabă, amenință c-o să joace rolul principal într-o tragedie, dar deocamdată n-are activitatea culturală la inimă, așa că se arată zgîrcit.

Piesa era mediocră. Și totuși această piesă mediocră a fost salvată de la înec, de la pieire printr-un joc uluitor de simplu, de inteligent și nuanțat. Piesa vorbea despre frămîntări pe care sufletul actorilor le trăia cu o intensitate nebănuită de autor; era vorba în piesă despre lupta pentru închegarea unei întovărășiri agricole; țăranii aduceau pe scenă tot zbuciumul și toată frumusețea lor. Ei aduceau bogata lor experiență de viață, dădeau strălucire unor fraze șterse, creau de fapt pe ruinele vechii piese o operă de artă. Frazele banale erau salvate printr-o trăire interioară puternică, printr-o nuanțare fină, emoționantă a fiecărei expresii, fiecare cuvînt venea din adîncul sufletului, purta pecetea unui destin propriu, unei personalități. Și Magheru Lae și Casian Olivia și Popovici Persida și Balint Aurel și Pocrean Ioan au dăruit personajelor ceea ce ele nu aveau: profunzime.

O problemă mai complicată a fost cu Pocrean Ioan ce juca în piesă rolul chiaburului Iordache. Arăta la înfățișare ca un chiabur schematic, gras, greoi în mișcări și cînd îi puneai și mustăți, jurai că-i o caricatură din „Urzica". La început băiatul a protestat, bosumflat.

— Nu fac eu pe chiaburul!

— Mă Ioane, e nevoie...

— Să facă alții... De ce tocmai eu?

Pînă la urmă a fost convins și a jucat foarte bine.

— Mă, să știi că ești chiabur adevărat, așa de bine ți-ai jucat rolul, îl necăjeau tinerii.

Pocrean se înfurie de-a binelea.

— Joc bine că-i cunosc și-i urăsc... Dar dacă îmi mai ziceți odată chiabur, să știți că nu mai joc... Să vă alegeți altul.

De-atunci asemenea glume nu se mai fac cu Pocrean.

După terminarea repetițiilor se iviră iarăși probleme. La sat părinții nu-și lasă așa ușor fetele să iasă din casă la vreme de seară. Așa că, femeie mai în vîrstă, Olivia Casian o însoțește acasă după fiecare repetiție pe Popovici Persida și îi asigură părinții că n-au fost respectate indicațiile regizorului care cereau să se sărute cu tractoristul.

Pentru a juca teatru, a crea o operă de artă, nu e deajuns numai pudoarea și timiditatea, e nevoie și de pasiune, de inteligență, de noblețe sufletească. Și iarăși, și iarăși mi se săpa în suflet convingerea că simplitatea oamenilor e aceeași simplitate despre care Heine spunea că n-o ating decît oamenii din popor și marii artiști ai lumii.

TEODOR MAZILU

De pe cuprinsul patriei

TRICOTAJE DE BUNĂ CALITATE

Încă de la începutul anului 1955 conducerea fabricii de tricotaje „Sencovici Irina" din Oradea a elaborat un plan concret de acțiune, cuprinzînd un număr de măsuri tehnico-organizatorice, pentru îmbunătățirea calității tricotajelor și reducerea prețului de cost. Pînă acum s-au confecționat șabloane noi pentru croit. Încheierea se face cu o cusătură mai deasă, butonierele se fac mai bine, nasturii se cos mai strîns. Se verifică sortimentul de culori, combinarea lor în tricot, sortimentul de mărimi, trecîndu-se la fabricarea altor două mărimi de veste și jachete femei. S-au verificat mașinile de tricotat și s-au înlocuit mașinile necorespunzătoare.

Sînt în curs de montare două cartele jaquard pentru metodele noi în tricot.

Pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, au fost întărite brigăzile de tineret. Cele patru brigăzi care cuprind în prezent 37 de tineri, dau produse de calitate crescîndă. În cadrul acestor brigăzi s-au evidențiat Maria Ursuța și Margareta Kalmar, care au îndeplinit atît planul de producție, cît și planul de calitate.

Există însă mari neajunsuri pricinuite de unii tineri care sînt nedisciplinați în producție. Așa de pildă, Costin Nastasia și Ladislau Vaszi n-au îndeplinit planul de producție și nici indicii de calitate.

Problemele de producție nu preocupă în suficientă măsură nici pe membrii comitetului U.T.M. În adunările generale de U.T.M. se discută prea puțin despre activitatea brigăzilor de tineret și a postului de control, care din păcate există numai pe hîrtie. Aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate de muncă Lidia Savelieva, Jandarova și altele, ca și popularizarea rezultatelor fruntașilor în producție, nu constituie un obiectiv de seamă în activitatea comitetului U.T.M.

De asemenea, deși în întreprindere se depun eforturi și s-au înregistrat frumoase rezultate, există însă și greutăți care ne stingheresc munca: acele de tricotat livrate de întreprinderea „Tehnica Tricotajelor și Confecțiilor" din București sînt necorespunzătoare.

Sarcinile actuale sînt mai mari, potrivit cerințelor oamenilor muncii, de aceea tineretul nostru, cît și întreprinderile care ne aprovizionează, sînt datoare să-și aducă aportul la realizarea lor.

Corespondent
TEREZIA REITER

MAI MULTE MAȘINI PENTRU AGRICULTURĂ

Străduindu-se să trimită țăranilor muncitori tot mai multe mașini și unelte agricole, colectivul fabricii de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie"-Craiova a reușit să-și îndeplinească planul producției globale pe luna februarie în proporție de 111 la sută. În această perioadă, muncitorii uzinei au dat peste prevederile planului 300 grape cu colți, 25 grape stelate, 30 vagoneți precum și 2 tone piese de fontă pentru batoze.

În fruntea întrecerii socialiste s-a situat brigada utemistă condusă de Emil Scrădeanu. Folosind mai din plin capacitatea de lucru a mașinilor și aplicînd metoda Kolesov, utemiștii din brigada tînărului Emil Scrădeanu și-au depășit sarcinile de plan pe luna ce a trecut cu 106 la sută.

Tînărul strungar Vasile Cosac a devenit cunoscut de toți muncitorii uzinei pentru frumoasele rezultate pe care le obține în îndeplinirea sarcinilor de plan. Aplicarea metodei Vasilii Kolesov i-a dat posibilitatea să-și depășească sarcinile planului lunar cu 120 la sută.

Și utemista Ana Dumitrașcu, lucrînd la mașina de filetat dinți pentru grapa cu colți, a obținut în cursul lunii februarie o depășire a sarcinilor lunare de 60 la sută.

Corespondent
L. SOLOMON

SUCCESE IN ACȚIUNEA DE ALFABETIZARE

Cu ani în urmă în comuna Merei regiunea Ploești ca și în alte sate și comune din țară, existau ca o tristă amintire a regimurilor trecute sute de analfabeți.

Astăzi numeroși țărani muncitori din Merei cărora le-au nins în păr ani grei, au învățat să scrie și să citească. Din 250 neștiutori de carte au mai rămas puțini nealfabetizați.

Pentru lichidarea completă a analfabetismului în această comună aceștia au fost împărțiți pe grupe. Fiecare învățător al școlii elementare din comună are în grijă cîte una din aceste grupe. Lecțiile se predau de trei ori pe săptămînă acasă la cursanți. Tovarășii învățători Buciu Ecaterina, Duță Petre, și Ion Constantin sînt nelipsiți de la această datorie. Ei, ca și ceilalți învățători din sat sînt mîndri cînd văd că elevi de-ai lor ca: Tătaru Vasile, Toma Anastasia și alții, încep să prindă drag de slovele cărții.

Corespondent
PAUL DUȚA

MAI MULT CIMENT

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Antrenați în întrecerea socialistă pentru a da patriei mai mult ciment, colectivul fabricii de ciment „Victoria Socialistă" din Turda a obținut succese însemnate în producție, îndeplinind și depășind planul global și pe sortimente pe luna februarie.

Astfel, el a reușit să realizeze planul la ciment în proporție de 113,46 la sută, la ipsos 180,32 la sută, la var 100,6 la sută, la calcar 103,45 la sută etc.

Printre muncitorii fruntași, care au adus o contribuție însemnată la îndeplinirea și depășirea planului de producție, se numără Dionisie Baco și Ion Dima de la morile de ciment, membrii echipei conduse de Petru Corvuț de la secția var, precum și membrii brigăzii de tineret condusă de Iosif Lupoi de la secția turnătorie, care și-au depășit zi de zi planul de producție cu 25—40 la sută.

La baza succeselor obținute de muncitorii, tehnicienii și funcționarii fabricii de ciment stă și faptul că în cadrul întreprinderii au fost luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice.

SPRIJINUL COLECTIVIȘTILOR

BAIA MARE. — (de la corespondentul nostru). În gospodăria colectivă din comuna Mădăraș, repararea uneltelor și mașinilor agricole a început încă din luna decembrie, de îndată ce au fost terminate lucrările de toamnă.

Cei doi fierari și utemistul Gorgan Vasile, membri ai gospodăriei, au terminat în timp de două luni de reparat toate uneltele și atelajele gospodăriei, necesare la însămînțările de primăvară. De multă vreme încă, colectiviștii sînt gata să pornească la muncă pe ogoare.

Deoarece în comună nu era fierar care să repare uneltele țăranilor muncitori, utemistul Gorgan a hotărît ca, împreună cu cei doi tovarăși ai săi de muncă, să sprijine și repararea uneltelor agricole ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Mulți țărani s-au putut bucura de sprijinul primit din partea colectiviștilor. Numai pînă la 1 martie, colectiviștii le-au reparat 10 pluguri și tot atîtea grape, 3 semănători, 9 rame de răsadnițe, un trior, un selector și altele.

Acest sprijin a făcut posibil ca mulți dintre țăranii muncitori din comună să-și dea seama că munca colectiviștilor e mai spornică și în colectivă ar fi locul cel mai potrivit unde ar putea munci și ei. De aceea, mulți dintre ei au făcut chiar cereri de intrare în gospodăria colectivă.

ÎN PRAG DE PRIMĂVARĂ ÎNTR-O GOSPODĂRIE COLECTIVĂ

Cu cît se simte mai aproape primăvara, la gospodăria agricolă colectivă „Brazdă nouă" din comuna Castelu, raionul Medgidia, munca devine tot mai însuflețită. Unii colectiviști pregătesc terenul pentru însămînțări, alții transportă gunoiul de grajd pe ogoare, alții pregătesc uneltele necesare... Fiecare își are rostul lui. Colectiviștii știu că bătălia pentru obținerea unei recolte îmbelșugate trebuie bine pregătită, că nu poți spori rodnicia pămîntului dacă nu ești gata să faci muncile agricole la vremea prielnică și în bune condițiuni agrotehnice. Multe zile au lucrat — și lucrează încă — cu hărnicie pentru ca primăvara să-i găsească bine pregătiți pentru însămînțări. Să urmărim munca plină de rîvnă a colectiviștilor într-o zi de sfîrșit de iarnă, cu un vînt puternic, obișnuit de altfel prin părțile Dobrogei. Într-o asemenea zi, unii gîndesc că este mai bine să stai în casă, la căldură, decît să cari bălegar pe cîmp sau să faci alte lucruri sub cerul liber. Dar colectiviștii sînt de altă părere...

...Cu ani în urmă, țăranii muncitori din Dobrogea scoteau gunoiul de grajd la margine de sat și-l aruncau în rîpe sau îi dădeau foc. Nu știau ce avere înseamnă acest gunoi, nu puteau să-și dea seama de rostul bălegarului în rodnicia pămîntului. Și pentru că nu știau aceasta, nici ogoarele lor nu rodeau prea mult.

Asta era înainte... Acum însă, colectiviștii din Castelu — ca și aproape toți țăranii muncitori din Dobrogea — cunosc multe din agrotehnică. Știu, de pildă, că gunoiul de grajd este un îngrășămînt prețios, că împrăștierea lui pe ogoare duce la obținerea unor sporuri mari de recoltă și că acum în primăvară el trebuie îngropat sub brazdă. De aceea, colectiviștii au strîns bălegarul în platformă și l-au lăsat să putrezească bine. Iar acum (după cum se vede din prima fotografie) îl transportă pe ogoare. Din fiecare brigadă au ieșit conductorii de atelaje. Petruș Oprică — de la brigada I-a și Omer Ali Agi — de la brigada a II-a (cei doi din prim plan) sînt cei mai tineri dintre conductorii de atelaje. Dar de muncit, muncesc la fel ca și ceilalți conductori — nu rămîn cu nici un transport în urmă.

...Primăvara bate la ușă. De pe o zi pe alta pot începe însămînțările. Dar mai înainte trebuie pregătit terenul. Și colectiviștii — folosind vremea prielnică — au și început lucrările de primăvară. Iată (în a doua fotografie) un tractor care ară terenul ce va fi, în curînd, însămînțat. Cu tot vîntul rece, tînărul tractorist Victor Subțirică cu pufoaica bine încheiată și cu căciula înfundată peste urechi ară înainte. O fi frig, dar terenul trebuie pregătit. Altfel colectiviștii nu vor putea începe însămînțările la timpul potrivit. Or, tractoristul Victor Subțirică de la S.M.T. Castelu dorește ca gospodăria colectivă să obțină recolte sporite la hectar. Tocmai de aceea, în ciuda vîntului, el ară mai departe.

①

②

③

...Și, dacă la cîmp se muncește cu o asemenea sîrguință, este și firesc că și în gospodărie se muncește la fel de însuflețit. Sînt multe lucruri de pus la punct și în gospodărie. Nu este departe timpul cînd va începe însămînțatul porumbului. Colectiviștii au hotărît ca întreaga suprafață cultivată cu porumb să fie însămînțată în cuiburi așezate în pătrat. Asta înseamnă că marcatoarele vor avea mult de lucru atunci, deci trebuie să fie puse la punct.

Au lucrat la ele (după cum arată fotografia a treia) și tovarășul Ion Jugănaru, fierarul gospodăriei și moș Gheorghe Marcu, ajutorul său. Dar le-au venit și alții în ajutor. Le dau sprijin și tinerii tractoriști Constantin Popescu, Ion Micu și Costel Pană. Iar pentru ca treburile să meargă și mai bine, nici utemistul Constantin Haras, inginerul agronom al gospodăriei, nu s-a dat înlături să pună mîna și să ajute.

De acum, totu-i gata. În prima zi prielnică, colectiviștii din Castelu pot porni bătălia însămînțărilor.

Foto-reportaj
de M. N. CIRSTEA
și EUGEN CSIKOȘ

Calea către inimile pionierilor

Cînd a fost numit instructor superior de pionieri la Şcoala de 7 ani nr. 2 bis de fete din Bucureşti, tovarăşul Chivulete nu avea prea multă experienţă în munca cu pionierii. Avea însă mult entuziasm şi s-a dedicat acestei activităţi cu pasiune.

Chiar din primele zile s-a apropiat de copii cu prietenie, dornic să-i cunoască, să le cîştige încrederea.

Începutul a fost însă greu. Tovarăşul Chivulete s-a aşteptat probabil să fie întîmpinat cu bunăvoinţă. Aşa primesc de obicei copiii pe cei mai mari, care vin în mijlocul lor. Pionierele l-au primit însă cu neîncredere, întrucît cei cîţiva instructori superiori care s-au perindat prin această şcoală n-au corespuns.

Ce era de făcut? S-a hotărît să le vorbească mai cald, să discute cu fiecare despre problemele de şcoală, despre organizaţie. Cîteva pioniere au înţeles. Erau însă dintr-a treia şi puţine. Cele mari au rămas indiferente.

Situaţia era grea. Alegerile activelor pionereşti s-au desfăşurat fără însufleţire. Nici de planul de muncă al unităţii nu s-au interesat.

Ca să iasă din impas, instructorul superior a întocmit singur un plan de muncă, gîndindu-se că poate în felul acesta va stîrni interesul pionierilor şi se vor face primii paşi.

Directoarea şcolii însă, i-a venit în ajutor la vreme şi nu l-a lăsat să greşească. Ea cunoştea mai bine pionierele şi ştia că alta-i calea către inimile lor.

★

Intr-o după amiază, după cursuri, în cancelaria şcolii a avut loc un schimb de păreri între directoare şi instructorul superior, care era foarte nedumerit.

— Eu tot nu înţeleg, tovarăşă directoare, de ce nu sînteţi de acord cu planul de muncă pe care vi l-am arătat ieri. L-am lucrat doar după instrucţiuni.

— Ai muncit însă singur şi e vorba doar de planul unei unităţi de aproape 160 de pioniere, încercă directoarea să-l convingă.

Instructorul rămînea la părerea lui.

— N-au încă experienţă. Colectivul de conducere a fost ales de-abia săptămîna trecută. Ar fi trebuit să pierd prea multă vreme. De ieri trebuia să fie gata.

— Cred că trebuia pornit altfel, îl dojeni politicos directoarea. Să fi învăţat fetele să-l întocmească. Nu era deloc timp risipit. Şi dumitale ţi-au arătat alţii. De-ai ştii cît aşteaptă pionierele un instructor care să le înveţe să muncească pentru organizaţie...

...Şi pe un ton prietenos, cu răbdare, dintr-una în alta, directoarea arătă tovarăşului Chivulete, cum ar fi fost mai bine să procedeze ca să cîştige încrederea pionierelor, în ce fel s-ar putea organiza concret viaţa extraşcolară şi altele de felul acesta.

Instructorul a ascultat. N-a scăpat o vorbă. După ce a socotit bine s-a dumirit că într-adevăr cu planul de muncă trebuia de pornit altfel.

Bun a fost sfatul directoarei. Şi în alte dăţi ar fi vrut să-i ceară sprijinul... dar nu s-a dus. I se părea lui că i s-ar ştirbi prestigiul. De cîte ori nu i s-a spus să ţină legătura cu profesoarele, cu directoarea, să înveţe de la ele că au mai multă experienţă pedagogică. Ştia toate astea, dar aştepta să mai prindă rădăcini în şcoală, să nu se spună cumva despre el că nu cunoaşte unele probleme. Aşa vedea el lucrurile. Directoarea i-a deschis însă mintea şi, de la o zi la alta, instructorul superior s-a obişnuit să-i ceară părerea regulat, în orice problemă.

★

Seara, acasă, după freamătul zilei, instructorul superior răsfoieşte de multe ori caietele cu însemnări din cei doi ani care s-au scurs. Cel mai vechi, primul său jurnal de muncă, cu scoarţele învelite în hîrtie albastră, îi trezeşte totdeauna amintiri, dintre acelea care nu se mai şterg.

Printre rîndurile scrise înghesuit, cu cerneală, mărunt şi neregulat, îşi aminteşte de clipele cele mai pline de încordare, de cumpănă grea.

De cîte ori nu îşi aduce aminte de zilele dintîi cînd pionierele Dascălu E., Mocanu I., Ciocea E. şi alte colege de-ale lor, pe atunci într-a patra, îl priveau ca pe un străin; cînd adunările de detaşament se ţineau cu cîteva pioniere şi ele venite mai mult din curiozitate.

Ce zile grele! Pe vremea aceea îşi notase în caiet cu amărăciune:

...„Mă zbat să fac ceva frumos şi nu văd nici o realizare. Să fie munca atît de grea încît eu să n-o pot scoate la capăt? Cîtă reavoinţă la Dascălu şi Mocanu! Nişte fete imposibile. Ce să le fac? Orice le spui, se uită la tine, spun da, însă nu fac nimic. Cred că ar trebui excluse din organizaţie"...

Cîte nu-ţi dezvăluie un caiet de însemnări! Cîteva file mai departe, rîndurile aduc aminte de convorbirile interesante care au făcut să se lege colaborarea trainică între directoare şi instructorul superior.

...„Cîte mai am de învăţat! Directoarea a fost foarte bună cu mine. Mi-a explicat cîteva lucruri extrem de interesante. Nici nu ştiu ce aş fi făcut dacă continuam să-mi dau ifose de mare ştiutor şi aş fi ocolit-o ca pînă acum. Am să-i cer într-o zi scuze că am fost atît de copilăros..."

Iar după cîteva zile, scria şi sublinia cu roşu:

...„Dacă nu termin odată cu obiceiul meu prost de a le face morală toată ziua, compromit toată munca. Are dreptate directoarea. Pionierele n-au iniţiativă şi par plictisite. Ar trebui să le fac viaţa mai plăcută, mai atrăgătoare. Timpul trece... Oare am să reuşesc? Sînt sigur..."

Alte pagini sînt mărturii ale muncii îndîrjite desfăşurate cu tenacitate, pătrar după pătrar.

...„Ce ciudate sînt fetele! Dascălu a devenit mai prietenoasă. S-a schimbat mult. Împreună cu Ciocea, Mocanu. Nedera au făcut un fotomontaj de toată frumuseţea. Tuşinschi, Gasparovici, au acceptat cu bucurie să facă parte din echipa artistică a şcolii. Fetele devin mai vioaie. Se sparge gheaţa. De la raion mi s-a spus că de data asta am pornit-o bine".

...„Ce să facem oare cu disciplina în şcoală? Directoarea mi-a sugerat să întăresc autoritatea instructoarelor de detaşament şi să ţin mai mult legătura cu diriginţii. Se pare că şi de data aceasta are dreptate. Detaşamentele 3 şi 5 merg slab. Cred că lucrez prea singur. Ar fi grozav să mă pot înţelege mai bine cu instructoarele de detaşament".

...„Dacă nu m-aş fi dus acasă la Marinescu Doina, n-aş fi putut niciodată bănui de ce e atît de timidă şi vine cu lecţiile nefăcute. Cred că mama n-are s-o mai bată de-acum înainte şi are să-i dea mai puţină treabă de făcut. Aş vrea să mă pot duce mai des în vizită la părinţi."

...„Am terminat de citit primele capitole din „Pedagogia" de Kairov. N-am avut răbdare şi am sărit să citesc capitolele XVII şi XVIII. Este extraordinar. M-am culcat la 3 noaptea. Oare să mai fie instructori superiori care nu studiază?"

...„A trecut şi asta. Credeam că n-o să pot scoate un cuvînt. Dacă am avut un pic de succes, îl datorez directoarei. Două ore a stat cu mine să-mi explice cum să întocmesc şi ce să conţină referatul. Este prima oară cînd iau cuvîntul în Consiliul pedagogic al şcolii, despre munca organizaţiei de pionieri. De azi încolo sînt sigur că profesoarele şi părinţii se vor interesa mai mult de viaţa unităţii".

Sînt file multe, umplute cu slove despre viaţă. Fiecare rînd, fiecare subliniere, are un istoric şi mărturiseşte despre o îndoială, un fior de nelinişte, o străduinţă, un chiot de bucurie, un vis împlinit. Cîte frămîntări sînt cuprinse între coperţile acestor caiete! Fiecare poartă o etichetă şcolară în partea dreaptă, jos pe care e scris simplu, cu roşu: „jurnal".

★

Şi anul acesta cîte n-au fost de făcut. Pionierele s-au strîns cu drag în jurul organizaţiei chiar de la începutul anului. S-a lucrat cu tragere de inimă şi s-au obţinut rezultate mai bune ca în alţi ani.

Instructoarele de detaşament au avut multe de învăţat de la instructorul superior. Au învăţat mai ales să ceară sfatul şi ajutorul diriginţilor ori de cîte ori e nevoie. În felul acesta s-a creat o legătură mai strînsă între diriginţi şi organizaţia de pionieri. Colaborarea s-a dovedit fructuoasă. Faptele petrecute în clasa V-a vorbesc de la sine.

Pe pătrarul II s-a pus problema îmbunătăţirii situaţiei pionierelor la învăţătură.

Tov. Pătraşcu E., diriginta clasei, s-a consultat cu instructoarea şi au căzut de acord să se ia unele măsuri.

Tov. Cristea I. instructoarea detaşamentului, a stat de vorbă cu activul detaşamentului, arătînd că ar fi bine ca pionierele fruntaşe să fie atrase în munca pentru întărirea sentimentului de onoare a clasei. Gazeta de perete a publicat articole în care se combătea chiulul şi lenea cu cazuri concrete. A fost trezit interesul pionierelor pentru această acţiune. Intr-un cadru special, diriginta a explicat despre „Cum trebuie să luptăm pentru onoarea clasei" dînd exemple. Clasa a fost emoţionată „Deci nu e totul să înveţi tu bine; să faci ca şi colegele tale să fie fruntaşe"... Rostit cu căldură, îndemnul s-a strecurat în inimile pionierelor şi a încolţit.

S-a propus ca o pionieră fruntaşă să ţină un referat în care să arate cum învaţă şi reuşeşte să-şi facă lecţiile regulat. A fost numită Gaspovici S. care are numai note de 5 şi e foarte silitoare. Referatul urma să se ţină în prima adunare a detaşamentului.

In ziua hotărîtă, pentru prima oară anul acesta n-a lipsit nimeni. Tema a fost intitulată: „Planul zilei, prieten nedespărţit". Au avut loc discuţii aprinse. S-au înscris Georgescu Doina, Dugan Valentina, Olenicenco Şt., Vişan E. Şi ele au arătat cum învaţă, cum pregătesc temele, criticînd tăios pe Popescu I., Căprău S., Cozianu M., Misiris V. şi altele care păteează prestigiul detaşamentului prin lenevia şi îndărătnicia pe care o dovedesc.

Pionierele criticate au cerut să fie ajutate, promiţînd că se vor îndrepta.

A doua zi, Nacu s-a oferit s-o ajute pe Leviţki la matematică şi rusă, Dugan pe Albei M. la romînă, istorie şi matematică, Georgescu I. pe Popescu I. la toate materiile, Jelescova pe Cozeanu la romînă, rusă şi istorie, Petac pe Bădău la matematică şi romînă.

După cum era şi de aşteptat, situaţia detaşamentului la învăţătură s-a îmbunătăţit iar pionierele cu note încă slabe dovedesc bunăvoinţa de a şi le îndrepta.

★

Pe coridorul şcolii, într-un loc vizibil se află un panou de onoare lucrat cu gust. Fotografiile pionierelor fruntaşe strălucesc în cadre. Se recunosc uşor: Vucicu M., Baranga D., Dascălu E., Nacu M., Iancovici C...

Din detaşamentul clasei a VI-a nu e nimeni? E posibil? Da! E surprinzător dar e adevărat.

Detaşamentul clasei a VI-a n-a meritat cinstea de a fi reprezentat la panoul de onoare. Chiar dacă unele pioniere cum ar fi Copotu E., Cristu D., Veintraub E., Iancu A., Cristu D., Seghedi E., şi Coroiani E., nu au o situaţie rea la învăţătură şi dimpotrivă manifestă un oarecare interes pentru şcoală, n-au dovedit însă nici un pic de grijă ca să alcătuiască un colectiv pionieresc unit, aşa cum formează celelalte detaşamente.

Pe ele nu le-a interesat că Pan F., Tache D., Gherş C. şi Purcherea G. au rămas în urmă la unele materii şi ca să se îndrepte ar fi avut nevoie de ajutor colegial. Nimeni din detaşament nu s-a sinchisit că Grigorescu B. face zgomot în ore, stînjenind lecţiile sau că Mantalogu L. şi Zisu C. vin cu temele nefăcute aproape regulat şi au o ţinută care nu face cinste unei pioniere.

Oare pe pătrarul IV vor apare la panoul de onoare pioniere fruntaşe din detaşamentul clasei a VI-a?

Desigur, vor apare, dacă tovarăşul Chivulete va ajuta şi pionierele din clasa VI-a să devină fruntaşe. Colaborînd cu diriginta clasei el va ajuta să se închege şi aici un colectiv puternic care să nu ierte nici o delăsare, nici o abatere.

ŞTEFAN S. MOHOR

Caravana cinematografică prin satele Maramureşului

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). În Baia Mare, pe lîngă marele număr de cinematografe orăşeneşti, întreprinderea cinematografică regională de stat trimite cele 6—8 caravane cinematografice pînă în cele mai îndepărtate sate sau cătune. Un număr de 46 de cinematografe cu filme cu bandă îngustă au fost definitiv instalate la sate. S-au pregătit în acest scop şi cadre de operatori, aşa cum sînt utemiştii Traitli Vasile din comuna Cavnic, raionul Lăpuş, Angyal Mihai, din comuna Ocna-Sugatag din raionul Sighet, Simon Alexandru din Vişeu şi Dan Vasile din comuna Satulung, raionul Şomcuta Mare. Datorită acestei preocupări, în cîteva luni, 127.765 spectatori au vizionat 540 filme.

Grupele de utemişti pregătiţi pentru conducerea caravanelor, popularizează filmele şi explică conţinutul lor în rîndurile ţăranilor muncitori. 806 sate şi comune au fost vizitate de caravanele cinematografice. Au fost vizitate printre altele şi satele Varai din raionul Şomcuta Mare, Moiseiu din raionul Vişeu şi Remetea Oaşului din raionul Oaş.

Utemiştii conducători de caravane aduc de fiecare dată veşti din ce în ce mai bune:

— Observ, arată Laslo Andrei, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la întreprinderea cinematografică regională, că numărul celor care vizionează filme creşte mereu. În decembrie anul trecut am antrenat la vizionarea filmelor 4060 de cetăţeni. Această cifră m-a făcut să cîştig drapelul întrecerii socialiste pe caravane. Anul acesta însă a trebuit să cedez drapelul utemistului Iacobson Herman. El a avut 6286 spectatori în luna trecută, iar eu numai 6025. Nu m-ar mira dacă în luna aceasta un alt tovarăş de al meu, sau poate chiar eu, voi avea 10.000 de spectatori.

Note bibliografice

Gheorghi Brianţev: „SFIRŞITUL CUIBULUI DE VIESPI"

EDITURA TINERETULUI

Oricît s-ar scrie, tot nu e deajuns pentru a cuprinde în pagini de literatură vie, clocotitoare, pătrunsă de tumultul realităţii, întreaga epopee, de o amploare fără precedent, a luptelor glorioase purtate de popoarele Uniunii Sovietice în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Fiarei fasciste, care s-a năpustit hămesită, rîvnind cuceriri şi visînd distrugerea Ţării Socialismului, i-au ripostat ferm toţi oamenii sovietici, strîns uniţi sub conducerea Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic. Eroism, totală dăruire cauzei apărării patriei, spirit de sacrificiu şi sete nepotolită de a nimici pe agresorii fascişti, au dovedit atît ostaşii de pe front cît şi muncitorii şi colhoznicii de care depindea aprovizionarea Armatei Sovietice şi a populaţiei, atît partizanii — răzbunătorii poporului — cît şi curajoşii ofiţeri de informaţii şi contra-informaţii, dintre care unii au luptat chiar în mijlocul cotropitorilor, unde s-au strecurat cu iscusinţă, primejduindu-şi fără preget viaţa. Acestora din urmă — bravi combatanţi ai „frontului invizibil", care s-au ciocnit cu ţesătura serviciilor de spionaj vrăjmaşe — le este închinată povestirea lui Gheorghi Brianţev „Sfîrşitul cuibului de viespi" apărută nu de mult în Editura Tineretului.

Tînărul cititor urmăreşte cu pasiune şi admiraţie acţiunile pline de îndrăzneală ale maiorului Stojarov, care — luptînd în spatele frontului inamic — reuşeşte, împreună cu cîţiva tovarăşi de încredere şi ajutat de partizani, să distrugă un centru de spionaj fascist unde erau instruiţi spioni, diversionişti şi agenţi provocatori împotriva Uniunii Sovietice. Din episoadele de încordată tensiune dramatică ce se desfăşoară în „cuibul de viespi" unde Stojarov a putut pătrunde, travestit în spion fascist, se desprind josnicia şi laşitatea, profilul moral mîrşav al criminalilor fascişti.

În opoziţie cu înrăiţii spioni şi provocatori fascişti de teapa căpitanului S.S. Hubert, a „doctorului" sau a beţivului Pohitun, se conturează în carte chipurile de o deosebită frumuseţe sufletească ale unor oameni sovietici bravi, patrioţi înflăcăraţi, cum sînt de pildă maiorul Stojarov, bătrînul partizan Foma Filimovici, fiica acestuia Tanea, căpitanul Krivorucenko căzut eroic în luptă şi alţii.

Povestirea „Sfîrşitul cuibului de viespi", a cărei lectură pasionează pe tînărul cititor, constituie un ajutor de preţ în educarea patriotică a tinerei generaţii, un cald îndemn la vigilenţă împotriva uneltirilor imperialiştilor şi a agenţilor lor — spioni, diversionişti, provocatori.

PRIMELE ÎNTRECERI

De pretutindeni — din staţiunile de maşini şi tractoare, din gospodăriile agricole de stat şi colective, din întovărăşirile agricole şi din sate — sosesc tot mai multe scrisori la redacţie care ne vestesc că reparaţiile şi pregătirile pentru bătălia însămînţărilor de primăvară sînt terminate.

În perioada actuală, organizaţiile U.T.M. de la sate, conduse de organizaţiile de partid, acordă o atenţie sporită organizării întrecerii socialiste şi patriotice. Ele duc o activitate intensă pentru a antrena cît mai mulţi tineri în întrecere, în vederea obţinerii de pe ogoarele patriei a unei recolte de 10 milioane tone grîu şi porumb boabe şi a unei producţii de porumb de cel puţin 2.000 kg. la hectar.

Despre activitatea organizaţiilor U.T.M. privitoare la antrenarea tinerilor în întrecerea socialistă şi patriotică ne-au sosit, în ultima vreme, o serie de scrisori.

Pentru o recoltă sporită de cereale

„În anul trecut — ne scrie tovarăşul Nicolae D. Nicolae, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la gospodăria agricolă colectivă „Hristo Botev" din satul Ciocîrlia de sus, raionul Medgidia — gospodăria noastră a obţinut recolte sporite la hectar. Aceasta datorită faptului că am executat lucrările agricole în timpul prielnic şi am aplicat metode agrotehnice înaintate. De pildă, în primăvara anului 1954, am însămînţat 2 hectare cu porumb pentru ca să obţinem sămînţă hibridă. Cultura aceasta a fost încredinţată unei echipe de tineret. Porumbul l-am însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat, l-am prăşit de trei ori, am făcut polenizarea suplimentară artificială şi alte lucrări agrotehnice — aşa cum ne-a povăţuit agronomul gospodăriei noastre, utemistul Gheorghe Fierbinţeanu. Recolta obţinută ne-a bucurat. Am cules peste 2.700 kg. porumb boabe la hectar.

Am mai aplicat în gospodărie şi alte metode: am făcut polenizarea suplimentară artificială la floarea-soarelui, am însămînţat grîu în cruce pe diagonală etc.

Pentru ca în anul acesta să culegem recolte şi mai mari, noi, tinerii colectivişti, vom sprijini şi vom desfăşura mai intens întrecerea socialistă organizată între brigăzi, pentru a executa în timpul cel mai prielnic însămînţările. De asemenea, ne angajăm să muncim cu toată rîvna şi avîntul nostru tineresc pentru ca în gospodărie să însămînţăm 200 hectare cu porumb hibrid, iar peste 50 la sută din suprafaţa cultivată cu porumb şi floarea-soarelui, să fie însămînţată în cuiburi aşezate în pătrat. Vom da totodată atenţia cuvenită întreţinerii culturilor, respectînd întocmai regulile agrotehnice".

Măreaţa sarcină ce stă în faţa oamenilor muncii din agricultură, de a da 10 milioane tone grîu şi porumb boabe pentru ridicarea continuă a bunei stări a poporului muncitor, a însufleţit şi pe tinerii muncitori de la gospodăria agricolă de stat din Variaş, raionul Sînnicolaul Mare.

„Însufleţiţi de dorinţa de a aduce o contribuţie cît mai însemnată la dezvoltarea agriculturii noastre, noi, muncitorii gospodăriei agricole de stat din Variaş, raionul Sînnicolaul Mare sîntem hotărîţi să obţinem recolte tot mai îmbelşugate. În acest scop, noi ne-am luat angajamentul — ne scrie tovarăşul Iosif Schragner, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodărie — să muncim în aşa fel încît pe fiecare hectar să realizăm o producţie de 2.200 kg. grîu de toamnă, 2.800 kg. porumb, 1.700 kg. floarea-soarelui etc.

Pentru realizarea acestor producţii, ne vom strădui să folosim întreaga capacitate de lucru a tractoarelor în scopul executării însămînţărilor în timp cît mai scurt şi în bune condiţiuni. De asemenea, la însămînţări vom folosi metode agrotehnice avansate, însămînţînd 60 la sută din suprafaţa cultivată cu păioase în rînduri dese şi în cruce, iar întreaga suprafaţă cu porumb, precum şi 60 la sută din suprafeţele cultivate cu cartofi şi floarea-soarelui — în cuiburi aşezate în pătrat. Vom cultiva totodată, porumb hibrid pe o întindere de 30 ha.

În scopul obţinerii unui spor şi mai însemnat de recoltă, vom aplica metode înaintate şi la întreţinerea culturilor. Pe de altă parte, pe o suprafaţă de 300 hectare cu porumb, 145 hectare floarea-soarelui şi întreaga suprafaţă cu lucernă de sămînţă, vom executa polenizarea suplimentară artificială".

Tractoarele să lucreze din plin

Acum, în prag de început de campanie, întrecerea socialistă cuprinde numeroşi tineri mecanizatori din staţiunile de maşini şi tractoare şi gospodăriile agricole de stat. Ei pornesc la întrecere chemîndu-se să lupte pentru sporirea productivităţii tractorului, pentru creşterea producţiei agricole pe suprafeţele lucrate.

„Nu de mult la staţiunea de maşini şi tractoare din comuna Teiu din Vale, raionul Topoloveni — după cum ne scrie tovarăşul Mircea Barbu, tehnician cu reparaţiile în staţiune — s-a făcut repartizarea mecanizatorilor pe brigăzi şi tractoare, precum şi împărţirea sarcinilor de producţie pe fiecare tractor şi brigadă. Luînd cuvîntul cu acest prilej, numeroşi tractorişti s-au chemat la întrecere. Chemînd pe tractoriştii din staţiune la întrecere, tractoristul M. Lucă, de pildă, s-a angajat să folosească din plin întreaga capacitate de lucru a tractorului, prelungindu-i cu mult timpul de funcţionare între două reparaţii, să economisească piese de schimb în proporţie de 10 la sută, iar combustibil în proporţie de 15 la sută. El şi-a mai luat, de asemenea, angajamentul ca, organizîndu-şi cît mai bine munca, folosind metoda graficului orar atît la arături, cît şi la treieriş, să-şi îndeplinească planul anual de producţie în proporţie de 160 la sută.

Chemarea tovarăşului Lucă a găsit un răsunet puternic în rîndul tinerilor mecanizatori din staţiune. Şeful de brigadă Stan Constantinescu a chemat şi el la întrecere pe toţi şefii de brigadă din staţiune, angajîndu-se să întreţină tractoarele şi maşinile agricole repartizate brigăzii în condiţiuni cît mai bune, respectînd cu stricteţe prevederile normativului de îngrijiri tehnice, să realizeze economii de piese şi combustibil în scopul reducerii cu 5 la sută a preţului de cost pe hantru. El s-a mai angajat să îndeplinească planul de producţie anual al brigăzii în proporţie de 130 la sută. În acest scop şi-a propus ca prin consfătuiri de producţie organizate cu tinerii tractorişti din brigadă, să răspîndească larg experienţa înaintată, metodele folosite în muncă de către tractoriştii fruntaşi.

Şi la S.M.T. Toporu din raionul Giurgiu, tinerii tractorişti s-au angajat ca, în bătălia însămînţărilor de primăvară, să desfăşoare cu mai multă intensitate întrecerea pentru cucerirea titlului de cinste de „cel mai bun tractorist". Astfel, utemistul Petre M. Bratu, tractorist fruntaş în staţiune şi-a luat angajamentul ca aplicînd metoda graficului orar, să depăşească planul de producţie cu 50 la sută. De asemenea, el a făgăduit să folosească întreaga capacitate a tractorului în scopul creşterii productivităţii muncii şi să îngrijească tractorul cît mai bine, pentru a-i prelungi durata de lucru între două reparaţii cu încă 50 hantri şi pentru a realiza însemnate economii. El s-a angajat totodată să execute lucrările la un înalt nivel agrotehnic, astfel ca de pe terenurile lucrate de el să se obţină un spor de recoltă de 400 kg. la hectar faţă de recolta planificată.

„Chemării utemistului Petre Bratu — după cum ne scriu tovarăşii Ovidiu Gherman şi Aurel Racoviţă — i s-au alăturat toţi utemiştii şi tinerii tractorişti din staţiune, angajîndu-se să lupte cu toate puterile pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie al staţiunii, pentru ca de pe ogoarele lucrate de ei să se obţină recolte îmbelşugate".

Aşa-i bine...

Tînăra bibliotecară Maria Apostol abia a deschis uşa clubului. La fereastră, ca de obicei, şi-a şi făcut apariţia un căpşor de copil, cu faţa îmbujorată, care a întrebat-o nerăbdător:

— Ne daţi cărţi de citit?

Întîlnind zîmbetul bibliotecarei, fetiţa a intrat înăuntru şi a început să răsfoiască numeroase cărţi din literatura pentru copii. S-a oprit la „Ghiduş Arcăduş" de Sonia Larian. A luat-o cu amîndouă mîinile şi mîngîindu-i copertele portocalii a aşezat-o în ghiozdan.

Apoi, bibliotecara a notat în registrul său cunoscutul nume al lui Torofleacă Reveca din cl. I-a elementară, unul dintre cititorii activi ai bibliotecii.

Pionierul Terzea N. Vasile o roagă pe bibliotecară să-l noteze şi pe el cu cartea: „Floarea vieţii" despre care a auzit că e foarte interesantă.

Alţi numeroşi cititori ai bibliotecii clubului muncitoresc I.F.E.T. din Măneciu-Ungureni, regiunea Ploeşti încep să sosească rînd pe rînd.

După ce a terminat programul de muncă îşi face apariţia şi tovarăşul Pitiu Ion, muncitor vîrstnic. În trăistuţa mică, alături de ziarele împăturite cu grijă îşi aşează romanul „Secerişul roşu" de Jorge Amado.

Ca el fac şi alţi mulţi tineri şi vîrstnici seara, după ce ies din schimb.

În clubul mare şi încăpător, bine întreţinut al întreprinderii, muncitorii şi ceilalţi salariaţi de la I.F.E.T.-Măneciu-Ungureni nu găsesc numai cărţi de citit. El au la dispoziţie şi mese de şah, ping-pong etc.

Nici muncitorii de la pichetele din munţi nu sînt lipsiţi de posibilitatea de a citi cîte o carte bună.

Odată pe săptămînă, bibliotecara se deplasează la punctele de lucru, ducînd cu ea numeroase cărţi de literatură şi cărţi de specialitate.

Lumina cărţii pătrunde astfel pînă departe în munţi.

Corespondent
PUFU VALERIA

...Aşa nu-i bine

Ne aflăm în sala clubului S.M.T.-Zănoaga, raionul Caracal, în care se găseşte şi biblioteca. Mă apropii de bibliotecă. E încuiată. Nu-s orele de program — mi-am zis. Curiozitatea m-a făcut însă să privesc prin fereastră. Cărţi multe, să tot fie vreo 1.500, broşuri, volume, toate frumos aranjate în rafturi.

Dar iată că o carte groasă, cu coperte cartonate a început să se mişte. S-a desprins din rîndul celorlalte şi foarte supărată începe să povestească.

— De mai mult de 3 luni stăm încuiate fără ca vreun tînăr să poată învăţa din experienţa noastră. Filele încep să ni se îngălbenească şi colbul ne îneacă. Am dreptul deci să fiu supărată?

— Stai soro, să zic şi eu ceva, sare o altă carte. Mai acum cîtva timp, tinerii din staţiune au venit la tovarăşul Cismaru, responsabilul bibliotecii, să ceară cărţi. Credeţi că le-a dat? Aşi... Le-a răspuns cu foarte mare uşurinţă: N-am timp!

— E drept ce spuneţi voi surioarelor, intră în vorbă o altă carte, mai micuţă. Să vă povestesc şi eu ceva despre „activitatea" bibliotecarului nostru: Odată, cîţiva tineri i-au cerut cărţi. „N-am timp" nu mergea să le mai spună, doar le spusese de atîtea ori. Şi, ca să scape, a găsit o altă „soluţie". Tovarăşi — le-a spus el — cu dragă inimă v-aş da cărţi însă nu pot descuia biblioteca: „am pierdut cheia".

Fiind fără să vreau martorul unei asemenea discuţii, m-am gîndit şi eu la o „soluţie". Avînd în vedere că tovarăşul Cismaru este şi utemist, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. ar trebui să-l ajute să-şi găsească... sarcinile pierdute; cît priveşte cheile, cred că le va găsi şi singur.

Corespondent
COPOERU CONSTANTIN

Prin oraşul de pe Criş

După o călătorie de aproape 14 ore, după ce străbate munţi şi văi, acceleratul de Oradea, obosit parcă de drumul parcurs, opreşte în faptul dimineţii în gara mare a oraşului de la graniţa de vest a ţării. Geana de lumină apărută la orizont încet, încet, pune stăpînire pe întreaga cîmpie ce se întinde cît cuprinzi cu vederea.

Ora sosirii trenului, deşi ceasornicul nu arată nici 5 dimineaţa, găseşte oraşul începînd să vibreze de freamătul unei noi zile de muncă. Tramvaiele au ieşit deacum din depou. La această oră puţini localnici aşteaptă în staţii. Majoritatea călătorilor o formează locuitorii comunelor învecinate care au venit la oraş să-şi desfacă pe piaţă surplusul de produse ale gospodăriilor lor.

Adevărata viaţă a oraşului începe însă mai tîrziu. Forfota cunoaşte o intensitate şi mai mare atunci cînd se apropie ora de deschidere a magazinelor, a începerii cursurilor în şcoli, precum şi începerea zilei de muncă.

BUCURII

Am pornit în oraş dis-de-dimineaţă.

La întreprinderea „Înfrăţirea" l-am întîlnit pe tînărul Dumitru Dobai. Era tare bucuros. Întreaga-i făptură împrumutase parcă ceva din prospeţimea acelei zile. Cu o zi înainte cabinetul tehnic aprobase inovaţia concepută şi executată în întregime de el. Acum, după ce-şi pontase fişa se îndrepta cu paşi vioi către locul lui de muncă. La intrarea în secţie am surprins pe feţele tovarăşilor lui bucuria de care era şi el stăpînit. După ce mi-a ascultat rugămintea, cu un gest larg Dumitru Dobai mi-a spus cîteva cuvinte despre inovaţia lui. Apoi a adăugat:

— Oricare de aici din secţie poate să povestească despre inovaţii precum şi despre avantajele aduse întreprinderii, doar sînt rodul preocupărilor tuturor!

Mai tîrziu am aflat că nu-i place să vorbească despre succesele lui. Aşa că mai bine lasă pe alţii să vorbească despre ele.

...Tînărul Constantin Pitaru este secretarul organizaţiei de secţie U.T.M De felul lui nu este din Oradea. Cînd a venit aci nu cunoştea nici vreo meserie şi nici limba maghiară. La şcoală a învăţat meseria de rabotor iar de la tovarăşii lui de muncă a deprins a vorbi maghiara. De la el am aflat că inovaţia lui Dobai este deosebit de preţioasă pentru întreprindere. Dispozitivul confecţionat de el înlătură complet vibraţiile la strunjirea interioară a pieselor concentrice, reduce timpul de finisaj şi ajută la realizarea de economii însemnate de oţel rapid.

NOII CĂSĂTORIŢI

...În piaţa Malinovski am intrat într-un mare şi modern magazin alimentar. Priveam rafturile încărcate cu tot felul de produse de consum popular, priveam mulţimea de oameni care umpleau magazinul şi admiram corectitudinea cu care sînt serviţi aci cumpărătorii. Părea că o mînă nevăzută dirijează cu multă pricepere şi atenţie buna deservire. Paşii m-au purtat apoi prin diverse magazine printre care şi unitatea 34 de mobilă. M-am oprit în faţa unei garnituri de dormitor tip „Oradea". Priveam studioul şi toaleta, şifonierul şi măsuţa cu cele 4 scăunaşe tapiţate, cînd lîngă mine s-au oprit doi tineri.

— Aşa dormitor mai zic şi eu, exclamă tînăra, îmbrăcată simplu, dar cu gust.

— Să-l luăm, a adăugat, prinzînd-o de braţ, tînărul care o însoţea.

Andrei Hompot, proaspăt căsătorit cu aleasa inimii sale se arătă încîntat de mobilă. Dar ea, avu parcă o clipă de ezitare. Se vede treaba că nu ştia dacă soţul a făcut sau nu bine socoteala banilor. Totul s-a rezolvat cu bine şi rezultatul iată-l:

Puţin mai tîrziu un camion ducea spre locuinţa noilor căsătoriţi un şifonier, un studio, o masă şi cîteva scaune.

CEI MAI MICI ORĂDENI

Pe faţa gravidei apăruseră primele semne ale durerilor naşterii. Cuta din obraz se adîncise şi mai mult. Buzele arse ca de o flacără deveniseră acum livide. Pe faţă i se prelingeau picături mari de sudoare. Să fi sosit oare ceasul? Mai erau doar încă 3 luni pînă atunci... Şi totuşi... Noua internată la maternitatea din localitate, avea să nască cu 3 luni înainte de termen. Durerile şi chinurile se accentuaseră şi mai tare. Tîrziu, sora care şedea la capul patului a auzit vocea pierdută a mamei.

— Trăieşte?

De la maternitate micuţa Valeria. nou născută, învelită în vată a fost transportată la secţia de imaturi a casei copilului din localitate. Era doar un nod de om, unul dintre puţinele cazuri de acest gen întîlnite de doctorii de aci Cîntărea doar 740 grame. Despre lupta titanică pentru salvarea vieţii micuţei Valeria, mi-a vorbit cu multă însufleţire doctorul Iuliu Zoran.

— Acum micuţa Valeria a împlinit 6 luni şi a trecut în rîndurile copiilor maturi mi-a spus el către sfîrşitul discuţiei.

Printre micii orădeni se numără şi elevii şcolilor din oraş.

Astăzi elevii dintr-a VII-a au avut cu profesorul Roşescu ora de Constituţie. Ei au făcut cunoştinţă cu sectoarele economiei noastre naţionale. Cînd citea articolul 5 al Constituţiei noastre, vocea lui deveni parcă mai gravă.

„Economia naţională a Republicii Populare Romîne cuprinde trei formaţiuni social-economice: formaţiunea socialistă, mica producţie de mărfuri şi formaţiunea particular-capitalistă".

După ce le-a explicat elevilor semnificaţia acestui articol, le-a cerut să spună ce cunosc ei despre felul în care s-a dezvoltat industria în Oradea. Răspunsurile primite l-au mulţumit în mare măsură.

Acum cînd îl întrebi despre elevi, tovarăşul Roşescu are de povestit lucruri mai bune.

— Cazurile de abateri de la disciplina şcolară sînt din ce în ce mai rare — spune el. Mai există e drept unii elevi care cred că fac bine dacă şoptesc, iar alţii care la lucrările scrise se mai uită şi prin cărţi. Aşa au stat lucrurile cu Cîtea Teodor, Breazu V. şi Pendea Valer. De bunăseamă că împotriva unor asemenea manifestări ceilalţi elevi nu stau nepăsători. Şi în vremea din urmă situaţia la învăţătură s-a îmbunătăţit.

SERILE ORAŞULUI

...Tîrziu, cînd negura înserării se lasă peste oraş şi ceaţa devine deasă, la fel ca dimineaţa, cu paşi grăbiţi, orădenii se îndreaptă către sala teatrului maghiar de stat din localitate, către sălile de cinematograf sau către vreo sală de sport.

Reprezentaţiile date de colectivul teatrului maghiar de stat din localitate, ca şi turneele altor teatre venite prin oraş, sînt mult apreciate de orădeni. Într-unul din cele aproape 400 de locuri ale sălii de spectacole pot fi văzuţi muncitori de la fabrica „Înfrăţirea" sau de la „Solidaritatea", lîngă maiştrii de la cooperativa „Artex", tineri ce nu se mai satură sorbindu-se din priviri etc.

La geamurile caselor au început să strălucească luminile aurii ale becurilor. În ultima vreme în regiunea Oradea au fost electrificate 26 de comune. Se risipeşte văzînd cu ochii negura în care a fost ţinută populaţia oraşului de la marginea de vest a ţării. Romînii şi maghiarii înfrăţiţi în muncă contribuie azi la înflorirea Oradei.

O zi de muncă s-a sfîrşit şi în acest colţ al ţării noastre. O altă zi va aduce locuitorilor noi bucurii.

ILIE NEACŞU

Organizația U.T.M. și întrecerea socialistă

Am muncit mult timp ca activist al comitetului regional U.T.M. Pitești. Din instructaje, din ziare, cunoșteam bineînțeles contribuția pe care o poate aduce tineretul antrenat în întrecerea socialistă la îndeplinirea planului. Din păcate însă, atunci nu ne-am preocupat în practică de această problemă.

De cîteva luni sînt secretarul comitetului U.T.M. la I.M.S. Cîmpulung. Mi-am dat seama repede că aici disciplina în muncă a unor tineri lăsa de dorit. Aceasta contribuia desigur și la neîndeplinirea sarcinilor de plan ale uzinei. O vreme însă, atît eu cît și ceilalți membri ai comitetului, cu toate îndrumările date de organizația de partid și semnalele conducerii întreprinderii, am continuat să fim spectatori ai lipsurilor, fără a trece la analiza și curmarea lor.

Studierea Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor ne-a dat un îndemn puternic la muncă. În vederea folosirii unor metode atrăgătoare, tinerești și totodată pline de conținut pentru antrenarea tineretului la îndeplinirea planului de stat, am luat imediat măsuri.

Pentru început, membrii comitetului și-au propus să analizeze care sînt lipsurile tinerilor în munca de producție, spre a vedea mai apoi în ce direcție să-și îndrepte forțele în primul rînd.

Împărțindu-ne răspunderile, am fixat ca sarcină cunoașterea utemiștilor și tinerilor care lipseau nemotivat, întîrziau de la lucru, aveau o slabă calificare, nu-și îngrijeau utilajul, dădeau produse de slabă calitate și făceau risipă de materiale.

Mergînd prin secții și sectoare, am putut vedea de la început multe mașini care stăteau neutilizate. *Folosirea integrală a mașinilor și a tuturor capacităților de producție este și în fabrica noastră, ca și în întreaga industrie grea, o sarcină de cea mai mare actualitate.* Ea depinde mult însă și de lichidarea oricăror absențe nemotivate de la lucru. După cum am aflat, mașina la care lucra utemistul Motoc Gheorghe a stat într-o lună 72 de ore din timpul producției din cauză că el a lipsit nemotivat. Același lucru se putea spune și despre mașinile la care fuseseră repartizați utemiștii Zamfir Ana, Tabacu Petre, Buică Vasile, Husea Ioan, Tureac Elena și alții.

Tot cu ocazia sondajului făcut, cu sprijinul șefilor de secții, maiștrilor și muncitorilor, am aflat că tinerii Cotescu Ioan, Dobre Miron, Popescu Constantin și alții din sectorul utilaj dau încă produse de calitate necorespunzătoare, iar utemiștii Ștefan Cornel, Lungu Lidia și alții, mai risipesc deseori materia primă.

După cunoașterea concretă a acestor deficiențe, pentru îndreptarea situației, membrii comitetului U.T.M. au fost repartizați să răspundă fiecare de îndrumarea biroului unei organizații de secție. *Pe baza principiului că principalul în întrecerea socialistă constă în a ridica pe cei rămași în urmă la nivelul celor mai buni, cei mai harnici și calificați utemiști au fost însărcinați să se ocupe de educarea celor ce persistau în lipsuri.*

În curînd ne-am putut bucura de primele roade ale acțiunii de ajutorare tovărășească a celor rămași în urmă: fiind ajutat de utemiștii Stancu Dumitru și Pițulan Ioan, tovarășul Stănculescu Ilie din secția sculărie, care înainte întîrzia sau absenta adesea de la lucru, fiind totodată și slab calificat, a reușit în luna ianuarie pentru întîia oară să-și îndeplinească norma. Tot în urma ajutorului primit, utemiștii Pruteanu Ioan și Rotaru Ilie și-au depășit în luna ianuarie normele în proporție de 30—34 la sută.

Dar acesta a fost numai primul pas. Birourile organizațiilor de secție fiind îndrumate să analizeze lunar, pe baza unui referat prezentat de responsabilul cu producția și calificarea, aportul tineretului la îndeplinirea sarcinilor de plan, au găsit metode superioare pentru îmbunătățirea muncii.

S-a constatat că tinerii care lucrează „de unul singur" sînt mult mai greu de ajutat în producție de către organizația U.T.M. decît cei care muncesc în comun. Mai mult, *lucrînd în colectiv, în brigăzi, tinerii se stimulează reciproc, se naște mîndria de a lucra într-o brigadă fruntașă, întrecerea socialistă se înviorează și aportul tineretului în producție crește considerabil.* De aceea, sub conducerea organizației de partid și în colaborare cu comitetul de întreprindere, cu șefii de sectoare și maiștrii, am studiat posibilitățile organizării tineretului în brigăzi de tineret — formă de muncă specifică lui.

Cu toate că în întreprinderea noastră lucrează un mare număr de tineri, pînă nu de mult nu erau create decît două brigăzi. Din noiembrie 1954 și pînă în prezent s-au înființat 11.

Față de activitatea multilaterală pe care trebuie să o desfășoare o brigadă de tineret, pe drept cuvînt se poate spune că înființarea ei este lucrul cel mai ușor. Important este ca încă din primele zile brigada să fie îndrumată cu competență. În această direcție, de un real folos ne-a fost studierea materialelor sovietice publicate în buletinul „Din experiența Comsomolului". Articolele: „Cum organizăm tineretul în lupta pentru îndeplinirea planului", „Comitetul de Comsomol, organizatorul tineretului", „Mai multă activitate și inițiativă în lupta pentru sporirea productivității muncii" și „Împotriva birocratismului, pentru o activitate organizatorică vie în rîndurile tineretului" sînt cîteva din cele pe care membrii comitetului U.T.M. le-au studiat și au căutat să le pună în practică, adaptîndu-le la specificul întreprinderii noastre.

Am avut multe de învățat. Iată de pildă, în privința antrenării brigăzilor în întrecerea socialistă. Înainte, socotindu-ne „mari cunoscători", a existat o perioadă cînd noi întocmeam din birou, după o formă șablon, programele lunare, care constituie de fapt angajamentele în întrecere, și cu aceasta consideram că ne-am făcut datoria.

Acum ne-am dat seama că *important în munca brigăzilor este nu numai cunoașterea sarcinilor de plan încă de la începutul lunii, ci, mai ales, asigurarea condițiilor pentru îndeplinirea și depășirea lor.*

Ca urmare, noi am îndrumat pe responsabilii brigăzilor de tineret și am rugat pe maiștrii sau tehnicienii lor ca întotdeauna, înainte de întocmirea programelor de lucru, să se intereseze de asigurarea aprovizionării și de celelalte condiții materiale necesare îndeplinirii planului de producție. Avînd condițiile materiale asigurate s-au putut întocmi programe de lucru realizabile și specifice muncii fiecărei brigăzi, dîndu-se în același timp posibilitatea tehnicienilor să se ocupe îndeaproape de ridicarea calificării tineretului.

Pentru ca obiectivele programului de lucru să nu rămînă neîndeplinite, responsabilul și tehnicianul brigăzii trebuie să urmărească cu atenție rezultatele obținute în întrecere. Ajutorarea tinerilor pentru a-și îndeplini angajamentele luate se face cel mai bine în consfătuirile de brigadă. A existat și la noi o perioadă cînd aceste consfătuiri erau ținute în mod formal. În asemenea consfătuiri vorbea numai responsabilul brigăzii, fără ca tinerii să-și spună cuvîntul, să critice lipsurile și pe cei vinovați. Pentru curmarea acestei situații am întrebuințat schimbul de experiență. De pildă, la consfătuirea brigăzii a cărei responsabilă este utemista Necșulescu Paraschiva au participat membrii brigăzilor nr. 4 și 5.

Ca urmare a schimburilor de experiență, consfătuirile de brigadă sînt azi mai bine pregătite și se țin cu regularitate.

Nu de mult a avut loc o consfătuire a brigăzii nr. 3. Aici tinerii brigadieri au discutat atitudinea utemistei Moga Elena, care dădea produse de proastă calitate și nu folosea din plin timpul de lucru. Brigada nr. 4, la rîndul ei, a analizat o serie de abateri ale utemistei Petrescu Ana.

Brigăzile nou înființate au ajutat mobilizarea tinerilor la cursurile de ridicare a calificării profesionale. Un bun exemplu l-a constituit în această direcție brigada condusă de utemista Tanghioiu Petruța, prin participarea cu regularitate a tuturor membrilor săi la cursurile școlii de calificare.

În întreaga activitate a brigăzilor se folosește intens agitația vizuală. La locurile de muncă au fost organizate colțuri ale brigăzilor de tineret. Tot cu ajutorul agitației vizuale am înlăturat în bună parte lipsa îngrijirii utilajului. În acest scop am confecționat tăblițe pe care am scris „cea mai curată" sau, respectiv, „cea mai murdară mașină". Instalarea tăblițelor la mașinile unor tineri a avut un mare efect.

Felul nou de a munci nu putea să nu dea rezultate. Astfel, pe cînd în luna decembrie brigăzile conduse de Boeru Filofteia, Cornățeanu Verona și Arsene Aurel își depășeau sarcinile de plan numai între 6 și 10 la sută, în luna următoare ele au ajuns pînă la 15—26 la sută peste plan. Altă brigadă, cea condusă de utemistul Mitu Ioan din secția turnătorie, ajutată de comunistul Dejan Ioan și de tehnicienii brigăzii, a trecut să lucreze încă de la 25 februarie în contul lunii martie.

Se poate spune că prin munca desfășurată, brigăzile de tineret au contribuit în mare măsură la îndeplinirea în luna ianuarie a planului global pe fabrică cu 130 la sută, a planului producției-marfă cu 193,4 la sută și a planului pe sortimente cu sută la sută. Un aport însemnat l-au dat în continuare brigăzile de tineret pentru îndeplinirea planului în luna februarie.

Cu toate rezultatele obținute pînă în prezent în această direcție, în activitatea noastră se manifestă și unele lipsuri. Astfel am pierdut din vedere faptul că mai sînt încă mulți tineri care aplică în mod formal metodele de muncă înaintate; prea puțin ne-am ocupat și de antrenarea în practică a întregului tineret, nu numai a celui încadrat în brigăzi, la întrecerea socialistă.

Munca tineretului într-o întreprindere a industriei metalurgice cum este și I.M.S. Cîmpulung are o deosebită însemnătate, căci *dezvoltarea industriei grele este baza dezvoltării întregii economii naționale, în vederea făuririi buneistări și a întăririi capacității de apărare a patriei.*

Ținînd seama în permanență de acest fapt, noi ne vom întări străduințele. Sîntem conștienți că *activitatea tuturor organizațiilor U.T.M. din industrie se prețuiește nu după ședințele ținute sau tabelele întocmite, ci după măsura creșterii producției și productivității muncii pe baza extinderii întrecerii socialiste, după rezultatele reale dobîndite de întreprindere în îndeplinirea planului de stat.*

ION CALANGIU
secretarul comitetului U.T.M.
de la I.M.S. Cîmpulung
regiunea Pitești

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

Să alegem pe cei mai buni utemiști în noile organe U.T.M.

Adunările pentru dări de seamă și alegerea organelor conducătoare U.T.M. care se desfășoară în prezent, sînt un examen pentru cadrele organizației noastre. În aceste adunări, utemiștii apreciază munca conducătorilor, arată dacă ei au justificat încrederea acordată sau nu. În cadrul organizației noastre raionale, acolo unde s-au desfășurat adunările de alegeri, s-a dovedit că cei mai mulți utemiști aflați în conducerea organizațiilor de bază au trecut cu bine acest examen. Orientîndu-se just, criticîndu-i pentru lipsurile avute, utemiștii au reales în organele de conducere pe acei conducători care datorită muncii lor creatoare au reușit să conducă colectivul astfel încît acesta să-și poată îndeplini cu succes sarcinile ce i-au revenit. În cele 28 de grupe unde s-au desfășurat alegerile, 17 tovarăși au fost realeși ca organizatori de grupă, în 41 organizații de secții au fost realeși 60 la sută din numărul membrilor vechilor birouri, iar în comitete au fost realeși 71 la sută dintre vechii membri.

În aceste adunări a reieșit însă că nu toți utemiștii care au făcut parte din conducerea organizațiilor de bază au justificat încrederea acordată. Unii dintre ei au devenit îngîmfați, s-au rupt de masa tineretului, au folosit metode de muncă străine organizației noastre. În adunarea organizației de bază U.T.M. din Institutul de Proiectări al Departamentului Tehnic (I.P.D.T.) utemiștii au criticat cu asprime pe membrii comitetului pentru felul defectuos în care și-au dus munca. În adunarea organizației de bază de la sfatul popular regional, utemiștii l-au criticat și nu l-au mai reales pe tovarășul Primejdie Alexandru, fostul secretar, pentru că în munca sa a folosit metode de comandă, pentru lipsa spiritului autocritic și altele.

Din discuțiile purtate în adunările de dări de seamă și alegeri s-a desprins clar exigența utemiștilor față de acei pe care îi aleg în conducerea organizațiilor de bază. La întocmirea listelor de candidați pentru comitetele U.T.M., la discutarea propunerilor, au participat activ un mare număr de utemiști. Ei au propus pe acei utemiști care la locul de muncă sînt fruntași, care se străduiesc să-și îmbogățească cunoștințele culturale, politice și profesionale, care prin modestia, curajul lor și devotamentul față de partid au căpătat autoritate în fața tineretului. În adunarea generală a organizației de bază U.T.M. de la „Apărarea Patriei" s-au făcut 7 propuneri pentru noul comitet. Fiecare propunere în parte a fost discutată cu mult spirit de răspundere. La discutarea candidaturilor au luat cuvîntul 18 utemiști. Ei au ales în comitet pe tovarășii Dincă Vasile — fostul secretar, Ștefănescu Niculina și Crăciunescu Ștefan care au făcut parte din vechiul comitet, precum și pe utemiștii Stoica Constantin, Galan Ion, Pătrașcu Jana și Șerbănescu Maria care, prin munca lor, au cîștigat stima și încrederea utemiștilor. Utemiștii au fost împotriva includerii pe lista de candidați a tovarășului Matei Petre, membru al vechiului comitet, care nu a avut o conduită morală corespunzătoare unui conducător. La organizația de bază de la sfatul popular, utemiștii au ridicat obiecțiuni împotriva includerii pe lista de candidați a tovarășei Dumitrache Ileana, care știe să facă declarații foarte frumoase, dar care nu se achită de sarcinile încredințate.

În marea lor majoritate, adunările de dări de seamă și alegerea noilor organe conducătoare U.T.M. au dovedit maturitatea politică a utemiștilor, combativitatea lor. Au fost însă și cazuri cînd în noile comitete — din slaba vigilență a utemiștilor — s-au strecurat elemente necorespunzătoare. Așa s-a întîmplat la organizația de bază U.T.M. de la Întreprinderea „13 Septembrie"-Vopsele, precum și la altele. Biroul comitetului raional a infirmat aceste alegeri și a recomandat organizațiilor de bază să discute cazurile respective.

Alegînd pe tovarășii lor de muncă în organele de conducere, utemiștii le acordă o mare încredere. Pentru un conducător, nu există o cinste mai mare decît a justifica această încredere — a educa tineretul sub conducerea partidului, în spirit comunist. Utemiștii au învățat să prețuiască pe acei pe care îi aleg în conducerea organizațiilor de bază nu după vorbe, ci după faptele lor. Ei cer acelora pe care i-au ales să conducă, să lupte neobosiți pentru îndeplinirea Hotărîrilor partidului, să nu se piardă în lucruri mărunte, să muncească cu tinerii, să le cunoască năzuințele și preocupările, să dea viață propunerilor făcute de ei în adunări.

Felul în care se pregătesc utemiștii organizațiilor de bază din raionul nostru pentru adunările de dări de seamă și alegeri, precum și felul în care s-au desfășurat primele adunări, dovedesc că în noile organe de conducere vor fi aleși cei mai buni utemiști, candidați și membri de partid, care sînt fruntași în producție, devotați patriei noastre, cu un nivel politic și cultural ridicat și care au acumulat experiență în munca de organizație.

NICOLAE SIMIONESCU
prim-secretar al comitetului raional U.T.M.
V. I. Lenin-București

UN NOU ATELIER

— Tovarăși, conducerea cooperativei noastre a hotărît să se deschidă un nou atelier pe strada Ștefan cel Mare. Dar... uite cum stau lucrurile. Localul care ne-a fost repartizat este plin de moloz. Trebuie reamenajat. Pentru aceasta este nevoie de multă muncă. Ce-ar fi dacă am face treaba aceasta prin muncă voluntară?

Cuvintele secretarului organizației de bază U.T.M. de la cooperativa de confecții „Îmbrăcămintea" din Iași au reușit să însuflețească pe tinerii dornici de acțiuni noi și în special pe Dumitru Pisică, care spuse: „Tovarășe secretar, sînt sigur că împreună cu cîțiva tineri buni vom face noi treaba".

Așa a strîns un grup de tineri în jurul lui. Cu toții s-au „înarmat" cu unelte și au plecat spre noul atelier Cînd au văzut însă molozul care umplea viitorul atelier pînă aproape de tavan.. unii dintre voinicii noștri au început a șovăi.

— Cum, dați înapoi fraților? le-a zis atunci tovarășul Pisică. Cine a mai auzit ca un utemist să se sperie de greutăți? Dacă este așa, să mergem, cei ce nu sîntem așa de sperioși!

La început s-au rupt din grupul șovăielnicilor vreo doi. Apoi unul cîte unul, toți au început munca, doar atelierul trebuia deschis la sfîrșitul lunii februarie, iar tinerii voiau să înfăptuiască aceasta înainte de termen.

Munca se desfășura cu spor în fiecare zi.

Azi așa, mîine la fel, în vreo 150 ore muncă voluntară tinerii au scos molozul din atelier și podelele putrezite. Au cedat apoi locul lor zidarilor, dulgherilor și meșterilor de tot felul care au amenajat pînă la urmă atelierul.

Astfel au reușit tînărul Pisică și tovarășii săi să ajute la amenajarea unui nou atelier pentru cooperativa lor.

Corespondent
DAN ELIȘCA

Sărbătorirea unor mari personalități ale culturii mondiale

Răspunzînd Apelului Consiliului Mondial al Păcii, lumea întreagă sărbătorește anul acesta 6 date jubiliare legate de numele marilor personalități ale culturii mondiale: Schiller, Montesquieu, Mickiewicz, Andersen, Cervantes și Walt Whitman.

Opera marelui scriitor clasic german Schiller, de la a cărui moarte se împlinesc la 9 mai 150 de ani, este mult prețuită în țara noastră.

Piesele lui Schiller figurează la loc de cinste în repertoriul teatrelor noastre.. Rolurile principale au fost interpretate de artiști de frunte ai scenei noastre, printre care Grigore Manolescu, Nottara și alții.

La 10 februarie, alături de popoarele altor țări, s-au comemorat în țara noastră 200 de ani de la moartea marelui gînditor iluminist și scriitor francez Montesquieu. În țara noastră, operele lui Montesquieu sînt citite în original și în traducere.

În toamna acestui an cînd se va comemora centenarul morții sale, întreaga omenire va aduce un omagiu poetului polonez Adam Mickiewicz. Cu acest prilej, Editura de stat pentru literatură și artă va tipări poemul „Pan Tadeusz" în traducerea poetului Miron Radu Paraschivescu.

Cărțile povestitorului danez Andersen, de la a cărui naștere se împlinesc 150 ani, sînt des întîlnite în librăriile noastre.

Ca pretutindeni, și în țara noastră tineri și vîrstnici îndrăgesc geniala operă a lui Cervantes, „Don Quijotte", de la a cărei apariție se împlinesc anul acesta 350 de ani. În limba romînă, romanul lui Cervantes a apărut în numeroase traduceri, adaptări sau dramatizări.

Alături de celelalte date jubiliare, se va aniversa și împlinirea a 100 de ani de la apariția primei ediții a cărții „Fire de iarbă" de Walt Whitman. Talentul marelui poet american, care apare în toată plenitudinea sa în „Fire de iarbă", a putut fi apreciat de publicul romînesc prin intermediul traducerilor.

Sărbătorirea acestor mari date culturale are o însemnătate deosebită în apropierea și cunoașterea reciprocă a popoarelor și contribuie la dezvoltarea colaborării culturale internaționale. (Agerpres)

Aniversarea Comunei din Paris

Vineri 18 martie, la ora 18,30 va avea loc la Casa Scriitorilor din Capitală aniversarea a 84 de ani de la proclamarea Comunei din Paris.

Cu acest prilej va vorbi tov. Mihail Florescu, ministrul Industriei chimice.

După conferință, scriitorii Maria Banuș, Mihai Beniuc, Demostene Botez, Nina Cassian, Dan Deșliu, Mihu Dragomir, Eugen Jebeleanu, Al. Philippide, Veronica Porumbacu, Petre Solomon vor citi poezii originale și în traducere închinate Comunei din Paris.

Opera „Trubadurul" într-o nouă montare

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Nemuritoarea creație muzicală a lui Giuseppe Verdi, opera „Trubadurul", se prezintă pe scena Operei de Stat din Cluj de mulți ani. De fiecare dată, reprezentațiile au atras un public numeros, alcătuit din oameni de cele mai diferite vîrste și profesii.

Din dorința de a îmbunătăți și mai mult spectacolul din punct de vedere regizoral, colectivul de artiști al operei a lucrat timp de trei luni, sub conducerea a doi tineri regizori — Tamara Ioan și A. I. Arbore.

Prezentarea operei „Trubadurul" în noua montare a avut loc luni 7 martie.

Această montare se remarcă prin aceea că realitatea istorică a fost mai mult respectată iar decorurile și costumația sînt mult mai specifice epocii. Ele sînt executate după schițele pictoriței scenografe Livia Filipașcu, absolventă a Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu" din București.

Din distribuție fac parte: Augustin Almășanu, artist emerit al R. P. R., David Ohanezian, laureat al Premiului de Stat, Stella Simonetti, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat.

Lucrări noi apărute în Editura de Stat pentru Literatură Politică:

AUREL MIHALE: „Facem și noi o întovărășire" 60 pag. 60 bani.
I. PURCARU: „Cînd știința își face drum pe ogoare"... 56 pag. 50 bani.
N. ENUȚĂ: „Sporirea producției agricole, cauza întregului popor muncitor" 56 pag. 70 bani.
* * * „Pămîntul aparține celor ce-l muncesc. 10 ani de la înfăptuirea reformei agrare" 40 pag. 50 bani.

11 ani de la masacrul de la Rîbnița

1944... noaptea de 17 martie... închisoarea din Rîbnița. În celule, luptătorii comuniști, antifasciști așteptau cu boccelele strînse. Fuseseră de două ori scoși în curte și numărați. Venise ordinul de evacuare a închisorii. Drumurile erau întesate de unități ale armatelor fasciste în retragere. Din depărtare se auzea bubuitul tunurilor sovietice. Soseau eliberatorii.

Trecea greu, foarte greu timpul în noaptea aceea. Cîte nu și-au amintit atunci? Arestarea, schingiuirile din beciurile Siguranței, lagărul de la Tîrgu Jiu... apoi Vapniarca blestemată, sîrma ghimpată, zeama de mazăre furajeră care provoca paralizie și comandantul lagărului rînjind: „Să vă tîrîți pe brînci cu toții"... Apoi Rîbnița și acum evacuarea. Dar de ce i-o fi ținînd atîta să aștepte? Nu cumva!

De afară au prins a răzbate zgomote ciudate. Parcă frînturi de cîntec în rusește. Și împușcături, gemete. Unii cîntă, alții împușcă... Au înțeles: îi masacrează pe cei 300 de partizani sovietici din beciul închisorii... Acum se aude tropăit de cisme pe coridor Zornăit de chei, lanțuri, lacăte. De jos, din celulele de la subsol, unde se aflau partizanii sovietici, colhoznici bătrîni, femei, copii luați ostateci, nu se mai aude nimic. I-au omorît pe toți.

Ofițeri și soldați nemți cu puști-mitraliere, gardieni antonescieni pătrund în celule. „În genunchi și cu fața la perete" — urlă o brută SS. Nimeni nu se mișcă. Se prind doar de mînă unii pe alții. Nici moartea nu-i va putea despărți. Și Internaționala izbucnește.

Cu fruntea sus cei 52 de deținuți politici antifasciști s-au jertfit pentru cauza libertății și fericirii poporului nostru. Noaptea, bandiții SS au dat foc temniței. Credeau că vor putea ascunde urmele crimei înfiorătoare. S-au înșelat crunt.

Focul pus de hitleriști la Rîbnița a putut mistui zidurile groase ale temniței dar n-a putut nimici urmele fărădelegii fasciste. Masacrul de la Rîbnița a constituit una din nenumăratele crime făptuite de fasciști; el a pus într-o lumină necruțătoare chipul monstruos al fascismului, ura sa besmetică față de oamenii muncii, față de luptătorii pentru libertatea poporului.

Focul pus de hitleriști la Rîbnița a putut preface în cenușă trupurile tovarășilor care și-au găsit acolo mormîntul, dar el n-a putut mistui amintirea luminoasă a celor căzuți. Neuitată va rămîne în inimile oamenilor muncii din patria noastră memoria celor 52 de deținuți politici antifasciști asasinați la Rîbnița în fruntea cărora se găseau comuniștii Lazăr Grünberg și Bernat Andrei. Pilda luminoasă a comuniștilor care s-au jertfit pentru ziua noastră fericită de astăzi este mereu vie.

Lazăr Grünberg și Bernat Andrei au fost doar doi din numeroșii luptători comuniști care au înroșit cu sîngele lor steagul de luptă al partidului, steagul luptei pentru cauza celor ce muncesc. Dar cît de minunat vorbește pilda acestor doi neînfricați luptători antifasciști despre eroii pe care i-a crescut Partidul Comunist Romîn. Intrați de tineri în rîndurile mișcării muncitorești, educați de partidul clasei muncitoare care a sădit în ei trăsăturile morale ale luptătorului comunist, devotați trup și suflet cauzei eliberării celor ce muncesc, nutrind o ură sfîntă împotriva exploatatorilor, Lazăr Grünberg și Bernat Andrei au participat la lupta antifascistă dînd dovadă de un curaj de neclintit în fața dușmanului, înfruntînd cu bărbăție prigoana și schingiuirile zbirilor Siguranței, regimul de exterminare din lagăre și închisori. Ei s-au străduit în permanență să-și însușească temeinic învățătura marxist-leninistă. Datorită calităților lor remarcabile de luptători revoluționari, partidul le-a încredințat sarcini de conducere în Uniunea Tineretului Comunist.

...Pe jos, de multe ori nemîncat, urmărit de copoii Siguranței, Lazăr Grünberg cutreiera diferite centre industriale, lua legături cu tinerii muncitori, îi lămurea, îi îndruma, îi ajuta să se organizeze. Ca membru devotat al partidului și conducător al organizației de tineret din Prahova, el duce o activitate rodnică mobilizînd și organizînd tinerii la lupta pentru satisfacerea revendicărilor. Sub conducerea organizației de partid el participă în primele rînduri la acțiunile de luptă ale petroliștilor din februarie 1933. În ciuda măsurilor luate de poliție și jandarmerie pentru a împiedica răspîndirea de manifeste ale P.C.R. și U.T.C., Lazăr și grupele sale de utecișți reușesc să distribuie la timp și peste tot materialul ilegal tipărit. Lazăr știe să învețe pe alții, dar știe și să învețe de la alții. Nu odată a învățat el de la tinerii muncitori metode interesante, inventive, de luptă ilegală, de răspîndire a manifestelor etc. Foarte vigilent, el știa să dejoace planurile copoilor de la Siguranță și să salveze mulți tineri de la arestare. Ori de cîte ori era arestat și oricît de crunt ar fi fost maltratat, Siguranța nu putea scoate de la Lazăr nici o vorbă despre activitatea sa ilegală sau despre cei cu care lucra sau îl ajutau în muncă. Arestat și judecat el s-a purtat ca un demn comunist, acuzînd cu tărie pe dușmanii poporului, pe cei ce înscenau procesele împotriva luptătorilor antifasciști.

Alături de Lazăr Grünberg, tovarăș nedespărțit de muncă și luptă pînă în clipa morții s-a aflat Bernat Andrei. Însuflețit de un sănătos romantism revoluționar, Bernat Andrei, îndeplinind sarcinile partidului — al cărui membru devotat era încă din fragedă tinerețe — se avîntă cu pricepere în luptă, apropiindu-și numeroși tineri muncitori pe care îi antrena la diferite acțiuni. Lui nu-i plăceau de loc oamenii molatici, stăpîniți de comoditate și de lenevie. Pe aceștia Bernat îi caracteriza scurt: „ăstora și mămăliga le îngheață în gură". El se înconjura de tineri muncitori energici, plini de viață, pe care îi educa în spiritul devotamentului față de partid și față de cauza clasei muncitoare, al dragostei fierbinți pentru Uniunea Sovietică, țara socialismului victorios. De neuitat va rămîne acțiunea curajoasă a tinerilor muncitori din Tg. Mureș care, în frunte cu Bernat Andrei, au deschis cu forța Căminul Muncitoresc închis pe atunci de autoritățile burghezo-moșierești. Arestat și schingiuit pentru această acțiune îndrăzneață, Bernat Andrei a devenit din acuzat, acuzator. El a arătat adevărata față a guvernului național-țărănesc, care era atunci la putere, mizeria în care trăia clasa muncitoare, nedreptatea făcută muncitorilor din Tg. Mureș prin închiderea Căminului Muncitoresc. Eliberat mai tîrziu din închisoare el își continuă lupta în ilegalitate. Multe acțiuni și fapte îndrăznețe sînt legate de numele lui Bernat Andrei. Încrederea înflăcărată în cauza partidului, îndrăzneala, inventivitatea în luptă — iată ce-l caracteriza pe acest luptător comunist. Evadarea îndrăzneață a lui Bernat de pe sălile Tribunalului Arad este grăitoare în această privință. Iată cum s-au petrecut lucrurile: împreună cu un grup de tineri, Bernat Andrei fusese adus de agenții Siguranței la Tribunalul unde urmau să fie predați în vederea judecării lor pentru activitatea politică ilegală, comunistă. Pe sălile Tribunalului, în timp ce așteptau îndeplinirea formalităților de primire-predare, s-au adunat în jurul lor o mulțime de curioși și de cunoscuți cu care tinerii arestați începură să stea de vorbă, dădeau mîna, se salutau. Nu mică a fost mirarea tinerilor arestați cînd Bernat Andrei foarte serios, le-a întins mîna luîndu-și rămas bun. Mai mult încă; el i-a salutat și pe agenții de Siguranță luîndu-și rămas bun și de la ei. Aceștia, crezînd că face parte din mulțimea ce mișuna pe săli, au răspuns la salut, iar Bernat s-a dus și dus a fost. Pînă să i se observe lipsa el era departe, căutînd mijloace pentru a ajunge într-alt oraș unde să reia contactul cu mișcarea ilegală și să continue lupta în interesul clasei muncitoare. Arestat în repetate rînduri el n-a vorbit niciodată despre activitatea lui sau a tovarășilor săi de luptă nici măcar atunci cînd era prins asupra faptului. Pe baza denunțului unui provocator, Bernat Andrei a fost arestat într-o tipografie a tineretului comunist tocmai cînd se terminase tipărirea unor manifeste. Cu manifestele în brațe și înconjurat de agenți, el a fost dus spre Siguranță. Drumul spre Siguranță trecea prin centrul orașului. În momentul cînd ajunseseră în piața centrală Bernat a simulat că se împiedică și a căzut împrăștiind manifestele. Vîntul le-a răspîndit, hăt departe și cu toate străduințele agenților n-au putut fi adunate nici măcar pe sfert. Restul de manifeste au ajuns acolo unde trebuia, adică în mîinile oamenilor muncii pentru care erau pregătite. Desigur că, ajunși la Siguranță agenții s-au răzbunat crunt pe Bernat pentru „împiedicare". Dar — spunea Bernat în închisoare — asta nu contează. Contează faptul că muncitorii au aflat totuși chemarea partidului. După ani și ani de învățătură și de călire în luptă, Bernat Andrei a fost ales în C.C. al U.T.C. primind apoi munca de mare răspundere de secretar general al U.T.C. Și pînă la ultima suflare și el, ca și Lazăr Grünberg, ca și alți numeroși luptători crescuți de partid, și-a dăruit tot ce avea mai bun cauzei luminoase a socialismului, cauzei libertății și fericirii poporului.

...Au trecut 11 ani din ziua masacrului de la Rîbnița. Ce roade minunate a dat jertfa lui Lazăr Grünberg și Bernat Andrei, jertfa eroilor și martirilor clasei muncitoare din țara noastră! Poporul nostru, eliberat și stăpîn pe soarta sa, strîns unit în jurul partidului, luptă cu hărnicie pentru făurirea societății socialiste, pentru făurirea buneistări și a fericirii sale. Știm însă că dușmanii vieții noastre noi, dușmanii clasei muncitoare vor să ne răpească roadele jertfei luptătorilor comuniști, roadele luptei poporului pentru o viață nouă, eliberată de exploatare. Astăzi, cînd cercurile agresive imperialiste în frunte cu imperialiștii americani pun din nou armele în mîinile asasinilor SS-iști și organizează astfel de provocări împotriva țării noastre ca atacul banditesc de la Berna, comemorarea masacrului de la Rîbnița constituie o viguroasă chemare la vigilență, la lupta neobosită pentru zădărnicirea urzelilor imperialiste. Poporul nostru muncitor a învățat la școala luptei pentru o viață mai bună, în care a dat multe jertfe, să-și apere libertatea și cuceririle sale revoluționare.

Tînăra generație a patriei noastre cinstește amintirea lui Lazăr Grünberg și Bernat Andrei, amintirea eroilor de la Rîbnița, continuînd prin muncă avîntată, creatoare, plină de inițiativă, tradiția glorioasă de luptă a utecișștilor.

Produse de bună calitate

Intreprinderea „7 Noiembrie" din Sibiu este una din numeroasele întreprinderi din cadrul Ministerului Industriei Ușoare care se străduiește să dea consumatorilor bunuri de consum popular tot mai multe și de calitate superioară. Obiectivul aparatului fotografic a surprins tocmai timpul în care comunista Vulcu Maria, controlor la această întreprindere se interesează de calitatea ciorapilor produși de utemista Kerstea Elwine. (fotografia I). De cînd tînăra tricoteră își îndeplinește sarcinile zilnice de plan cu 167 la sută, produsele sale sînt numai de calitatea I-a.

Nu este suficient să știi numai să mînuiești cu pricepere mașina la care lucrezi. Trebuie să cunoști să înlături și eventualele defecțiuni. Cunoașterea în amănunțime a mașinii îl ajută pe tînărul Froaman Dumitru (fotografia a II-a), ca și pe alți tineri din această întreprindere, să-și întreacă zilnic cu peste 41 de procente sarcinile.

Foto: RADU COSTIN

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Conferința de presă organizată de Comitetul polonez al Festivalului

Comitetul polonez de pregătire a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie a organizat la Varșovia o conferință de presă unde s-a discutat despre pregătirile în vederea Festivalului care se va desfășura în capitala Poloniei — Varșovia — între 31 iulie și 14 august.

Festivalul de anul acesta va constitui o mare întîlnire internațională, organizată sub lozinca apărării păcii, întăririi prieteniei între tinerii din toate țările și încetării cursei înarmărilor. Acest Festival va întruni peste 30.000 tineri și tinere din toate țările lumii și peste 140.000 de tineri polonezi.

Comitetul Internațional de Pregătire a Festivalului de la Varșovia și-a început munca în colaborare cu Comitetul polonez de pregătire a Festivalului și întocmește programele mitingurilor, demonstrațiilor de tineret și sutelor de manifestări culturale și sportive.

În ziua deschiderii, 3.500 de tineri și tinere poloneze vor prezenta un mare spectacol de dans, care va fi urmat de exerciții de gimnastică la care vor participa 2.400 de tineri. În timpul Festivalului, vor avea loc competiții în 30 de domenii de activitate culturală ca: muzică, dansuri populare, canto, arte plastice, literatură etc. In legătură cu aceste competiții, Comitetul polonez de pregătire organizează concursuri naționale pentru toți artiștii polonezi. De pildă, la concursurile regionale pentru echipele artistice care au loc în martie, s-au înscris peste 18.000 de echipe din toate colțurile țării.

În perioada Festivalului, se vor deschide la Varșovia o serie de expoziții poloneze, care vor oglindi realizările culturale și pagini din istoria poporului polonez, precum și expoziții internaționale de opere de artă create de tinerii din țările ce vor participa la Festival.

Sportivii polonezi participă de asemenea activ la pregătirile în vederea Festivalului. În timpul Festivalului va avea loc cea de a doua ediție a Jocurilor Internaționale de Tineret în cadrul cărora se vor desfășura competiții în 33 discipline sportive, dintre care la 13 competiții participă și tinere sportive. Amploarea și însemnătatea jocurilor sînt oglindite de faptul că Comitetul internațional de pregătire a primit numeroase cereri de înscriere din toate țările globului, trimise de echipe fruntașe de sportivi amatori, cît și de sportivi individuali cu renume mondial.

Împotriva înarmării Germaniei occidentale!

După cum relatează ziarul „Le Peuple", în zilele de 12 și 13 martie a avut loc la Bruxelles conferința Federației din Bruxelles a organizației „Jeune garde socialiste", organizație de tineret socialistă de dreapta. Participanții la conferință s-au pronunțat împotriva înarmării Germaniei occidentale.

Samavolniciile guvernului de la Bonn împotriva tinerilor patrioți

La 15 martie, a avut loc la Berlin o conferință de presă organizată de Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German. În cadrul conferinței de presă au fost citate numeroase date, pe care le posedă Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German, în legătură cu cazurile de persecutări polițienești și teroare împotriva tineretului din Germania occidentală. S-a arătat printre altele că între 1950 și 1954, în Germania occidentală au avut loc 425 procese la care au fost condamnați 6.429 tineri patrioți. Împotriva unui număr de 35.189 tineri și tinere s-au intentat procese.

În materialele Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German se subliniază că guvernul de la Bonn încearcă prin represiuni să submineze lupta tinerilor patrioți germani pentru reunificarea pașnică a patriei lor, împotriva înarmării și a acordurilor de la Paris. Se știe că guvernul Adenauer consideră manifestările în favoarea păcii și unității Germaniei drept „crimă", persecutînd sub acest pretext pe tinerii patrioți.

SCURTE ȘTIRI

- La 15 martie a sosit la Varșovia Irving Potass, cunoscut fruntaș al clasei muncitoare din Statele Unite. El a cerut azil politic guvernului polonez în urma persecuțiilor la care a fost supus de către autoritățile americane pentru activitatea desfășurată în scopul apărării drepturilor muncitorilor americani.

- La 15 martie a sosit la Rangoon președintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, scriitorul Nikolai Tihonov, care din însărcinarea Comitetului pentru decernarea premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", va înmîna premiul internațional Stalin, eminentului luptător pentru pace Takin Kodaw Hmaing, cunoscut scriitor birman.

- La 15 martie, s-a deschis la Geneva cea de a 10-a sesiune a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa. La lucrările sesiunii iau parte reprezentanți a 23 state europene și ai S.U.A., observatori din Canada, Irak, Israel, precum și reprezentanți ai diverselor organizații internaționale.

- Agenția Reuter anunță, că la 15 martie Comisia pentru problemele financiare a Adunării Naționale Franceze a refuzat cu 36 de voturi contra 7 să acorde guvernului Faure așa numitele „împuterniciri speciale" cerute de primul ministru pentru aplicarea politicii sale fiscale. Votul Comisiei financiare nefiind decît consultativ, Adunarea Națională va discuta în ședința din 18 martie propunerea guvernului Faure de a i se acorda împuterniciri speciale.

- Agenția France Presse anunță că la 16 martie Comisia pentru afaceri externe a Consiliului Republicii a aprobat acordurile de la Paris, cu 20 de voturi pentru, 6 voturi contra și 4 abțineri. De asemenea, Comisia pentru apărare a Consiliului Republicii a aprobat, la aceeași dată, acordurile de la Paris, cu 14 voturi pentru, 9 voturi contra și 3 abțineri.

- Din datele publicate de oficiul canadian de statistică, reiese că în luna ianuarie numărul șomerilor din Canada a fost de 362.000.

Dezvoltarea impetuoasă a agriculturii în Kazahstan

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La Alma-Ata a avut loc o adunare a activului de partid republican în cadrul căreia P. K. Ponomarenko, secretar al C.C. al P.C. din Kazahstan, a prezentat un raport. Ponomarenko a citat următoarele date cu privire la dezvoltarea agriculturii în Kazahstan.

În 1954, oamenii muncii din agricultura republicii au arat 8.500.000 ha. pămînturi înțelenite și virgine, ceea ce reprezintă cu 2.200.000 ha. mai mult decît prevederile planului. Ca urmare a extinderii suprafețelor cultivate, producția de cereale a crescut în republică cu 35 la sută. Au fost predate statului 242.000.000 puduri de cereale, ceea ce depășește considerabil cantitatea de cereale predată anual în trecut. Au crescut de asemenea colectările de produse animale.

Anul acesta, prin valorificarea pămînturilor înțelenite și virgine, colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile din republică vor spori suprafețele cultivate cu plante agricole pînă la 19.000.000 ha. față de 9.700.000 ha. în 1953. În 1956 suprafețele cultivate vor fi extinse pînă la 27.000.000 ha., din care suprafețele cultivate cu cereale — pînă la 23.000.000 ha. Acest lucru va da posibilitate să se sporească recolta globală de cereale din republică pînă la 1.300.000.000 puduri pe an.

Pe această bază a fost trasată sarcina ca pînă în 1960 să se sporească producția principalelor produse animale în republică după cum urmează — carne și untură — de 2 ori, lapte — de 2,6 ori, lînă — de 2,9 ori, ouă — de 4,4 ori față de 1954.

S-a hotărît ca în primăvara și vara anului curent să se are încă cel puțin 9.000.000 ha. de pămînturi înțelenite și virgine. Pe noile pămînturi au fost organizate 250 de sovhozuri cerealiere.

* * *

Procesul de la Varșovia al unui grup de spioni americani

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

La Varșovia a început procesul unui grup de spioni din serviciul de spionaj american, care acționau sub conducerea centrului de spionaj al S.U.A. „Camp King". Pe banca acuzaților se află spionii americani Jerzy Lewszecki, Stanislaw Rajkovski, Josef Babiarz, Eryk Skowron, Zofia Czelosinska și Feliks Szczepacinski.

În actul de acuzare se subliniază că centrul de spionaj american „Camp King", care a strecurat spioni în Polonia, se află în apropierea orașului Frankfurt pe Main (Germania occidentală) și pregătește agenți recrutați din rîndul emigranților polonezi, dezertorilor și criminalilor. Lewszecki, Rajkowski și Babiarz, după ce au urmat o instrucție specială, au fost strecurați în Polonia, unde au recrutat pe ceilalți acuzați.

Acest grup avea misiunea de a crea o rețea de spionaj care să transmită centrului american informații secrete și să organizeze diversiuni cu scopul de a frîna dezvoltarea industriei din Silezia. Procesul continuă.

Pregătiri pentru o conferință a muncitorilor din Europa împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

BERLIN 16 (Agerpres).— A. D. N. transmite: Muncitorii din fabricile din R. D. Germană și Germania occidentală salută cu căldură propunerea formulată de organizațiile sindicale ale Confederației Generale a Muncii din Franța, Force Ouvrière și Confederației muncitorilor creștini din Franța, din fabricile și uzinele din nordul Franței, în vederea organizării unei conferințe a muncitorilor din Europa împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Ei sprijină propunerea celor 54.000 membri ai sindicatelor din Leipzig de a ține această conferință între 21 și 24 aprilie la Leipzig.

Minerii de la minele de stat „Martin Hoop" din Zwickau, de pildă, au declarat într-o scrisoare adresată secretarului general al Confederației Generale a Muncii din Franța că sînt hotărîți să ia parte la lupta comună împotriva politicii lui Adenauer. Declarații similare au fost făcute în numeroase scrisori adresate organizațiilor sindicale franceze.

În numeroase alte uzine, printre care uzinele „Walter Ulbricht Leuna", precum și uzina constructoare de mașini „Gheorghi Dimitrov" din Magdeburg, au loc pregătiri în vederea alegerii delegaților la această conferință.

În fabricile din Wuppertal (Renania de nord-Westfalia) au fost aleși primii delegați care vor participa la conferință. În alte orașe vest-germane muncitorii se pregătesc să-și aleagă și ei delegații.

In Camera Comunelor din Anglia

— Declarațiile lui Churchill —

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la ședința din 14 martie a Camerei Comunelor, liderul partidului laburist Attlee a prezentat o rezoluție prin care se cerea guvernului englez să propună imediat guvernelor S.U.A. și U.R.S.S. convocarea unei conferințe a guvernelor celor trei țări „în scopul slăbirii încordării internaționale și pregătirii dezarmării generale". Rezoluția nu cuprinde propunerea de a se lua în discuție problema germană.

În cercurile democrate engleze s-a subliniat că această rezoluție constituie o manevră întreprinsă de conducerea laburistă pentru a atenua nemulțumirea membrilor de rînd ai partidului și a preveni o sciziune în rîndurile acestuia.

Luînd cuvîntul pentru a-și motiva rezoluția, Attlee a criticat declarația făcută la 1 martie de Churchill în Camera Comunelor cu privire la cauzele pentru care guvernul englez nu a adus la îndeplinire rezoluția parlamentară din 5 aprilie 1954 care preconiza tratative între marile puteri.

Attlee a condamnat refuzul guvernului de a organiza tratative între marile puteri înaintea ratificării acordurilor de la Paris.

În cuvîntarea de răspuns, Churchill a polemizat cu propunerile laburiștilor. Ținînd seama în mod vădit de starea de spirit a opiniei publice, care insistă pentru reglementarea divergențelor pe calea tratativelor, Churchill a căutat să creeze impresia că el ar fi fost întotdeauna un adept al tratativelor cu Uniunea Sovietică și că tratativele s-ar fi amînat din motive independente de voința lui. Faptele la care se referă Churchill însuși, nu au putut însă să confirme cituși de puțin această versiune.

După cum a declarat Churchill, el a adresat la începutul lunii iulie, anul trecut o „telegramă personală" lui V. M. Molotov, propunînd o „întîlnire prietenească fără ordine de zi". Potrivit spuselor lui Churchill, el a primit la 5 iulie din partea lui Molotov un „răspuns foarte promițător". „Totuși, a spus Churchill în continuare, am fost nevoiți să așteptăm sfîrșitul conferinței de la Geneva... Abia la 26 iulie am putut din nou să mă adresez lui Molotov. Am declarat că după discuții cu colegii mei, intenționam să-i adresez un nou mesaj cuprinzînd propunerea despre o întîlnire". Între timp, a spus Churchill, s-a primit nota sovietică, prin care se propunea să fie convocată o conferință a țărilor europene și Statelor Unite pentru a examina propunerile cu privire la asigurarea securității colective în Europa. După spusele lui Churchill, Molotov a arătat că nu este de părere că discutarea propunerilor despre întîlnirea neoficială ar fi de natură să împiedice convocarea conferinței cu privire la asigurarea securității colective.

Fără a sta pe gînduri dacă concluzia lui va putea fi considerată întemeiată de argumente logice, Churchill a declarat: „Guvernul Majestății sale nu avea o altă ieșire, decît să amîne pe un timp oarecare propunerea pe care o făcusem lui Molotov".

In încheiere, Churchill și-a exprimat din nou atitudinea negativă față de propunerile cu privire la organizarea imediată de tratative între marile puteri în vederea slăbirii încordării internaționale, declarînd: „Un singur lucru mă preocupă mai presus de orice — aceasta este creșterea prieteniei noastre și înțelegerii reciproce cu Statele Unite".

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, laburistul Crossman și-a manifestat îngrijorarea în legătură cu încercările S.U.A. de a atrage Anglia în aventuri militare în Extremul Orient, subliniind că „încordarea din Extremul Orient este provocată mai ales de America".

Laburistul Noel-Baker a vorbit în cuvîntarea sa despre primejdiile de care sînt legate pregătirile în vederea unui război atomic.

Răspunzînd deputaților laburiști, ministrul Afacerilor Externe Eden s-a referit la faptul că „guvernul laburist din Anglia a sporit armamentele într-un ritm mai rapid decît s-a făcut aceasta vreodată în trecut". Apoi, Eden a reluat preferata teză absurdă a propagandei americano-engleze că Apusul nu ar putea să ducă tratative cu Răsăritul decît de pe poziții de forță, după ratificarea acordurilor de la Paris.

După cum s-a mai anunțat, rezoluția prezentată de laburiști a fost respinsă.

Urzelile S.U.A. în scopul torpilării acordurilor de la Geneva

PEKIN 16 (Agerpres) China Nouă transmite: Presa anunță că Statele Unite intenționează în prezent să convoace o conferință cu aliații lor în vederea adoptării de măsuri comune pentru a torpila acordurile de la Geneva și pentru a împiedica ținerea alegerilor libere generale în Vietnam. Conferința va examina de asemenea căile și mijloacele de a se amesteca în treburile Laosului și Cambodgiei.

Suydam, purtătorul de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A., a declarat la 11 martie că în prezent se examinează problema posibilității convocării unei conferințe internaționale pentru discutarea situației din Asia de sud-est.

Agenția France Presse a anunțat că guvernul Statelor Unite a invitat pe Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franței, să vină la 28 martie la Washington pentru a duce tratative în problema Indochinei.

După cum se anunță, Statele Unite se pregătesc să exercite presiuni asupra Franței pentru a o sili să sprijine politica S.U.A. de subminare a păcii în Indochina. Statele Unite insistă ca Franța să suspende tratativele cu Republica Democrată Vietnam în problema stabilirii de relații economice normale.

Declarațiile agresive ale lui Dulles

WASHINGTON 16 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă, secretarul Departamentului de stat, Foster Dulles, ocupîndu-se de problema Taivanului, a pus din nou accentul pe cunoscutele „argumente" ale politicii de forță americane.

Deși a pretins chiar de la început că există un „echivoc" în ce privește planurile militare americane în strîmtoarea Taivanului, el a risipit imediat acest „echivoc" arătînd că „politica S.U.A. constă în a menține forțe strategice de atac gata de luptă în multe regiuni". De asemenea, dînd în vileag rolul pe care Statele Unite îl rezervă forțelor lisînmaniste, Dulles a spus că în cazul cînd R. P. Chineză va încerca să-și atingă obiectivele, adică eliberarea Taivanului, „Statele Unite nu vor mai avea nici un motiv pentru a împiedica Coreea de Sud să-și reia libertatea de acțiune".

În același sens, secretarul Departamentului de stat a subliniat că discuțiile purtate cu primul ministru al Australiei, Robert Menzies, care se află în prezent în Statele Unite, „s-au axat pe consolidarea politicii fundamentale americane față de Asia", adăugînd că această politică prevede „crearea unor forțe de șoc gata pentru orice eventualitate".

Sărmana justiție americană

Cazul Matusow a arătat putreziciunea justiției americane. Regimul martorilor mincinoși, al persecutorilor, al metodelor murdare răspîndește un miros greu care otrăvește viața socială americană.

(ziarele)

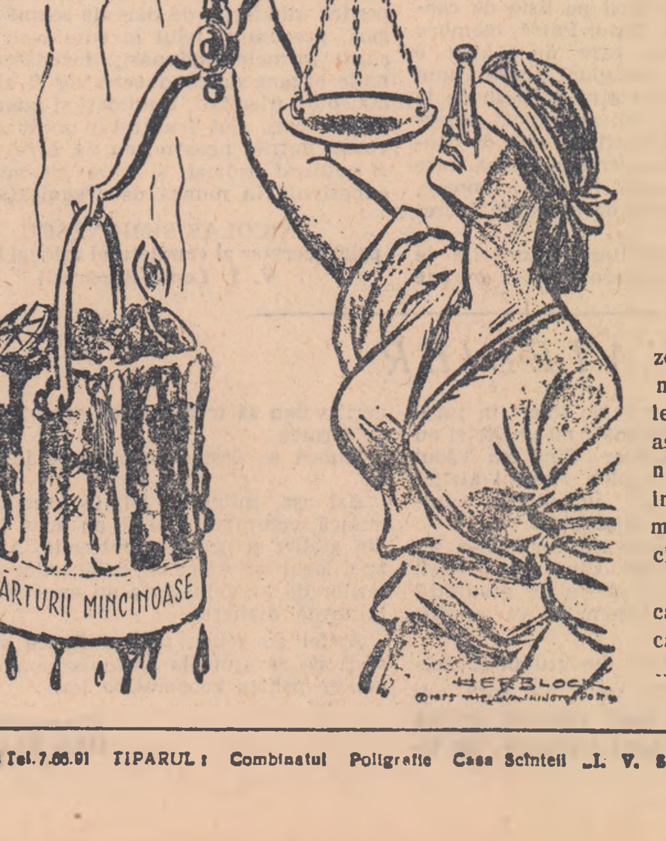

In Statele Unite zeiței dreptății nu numai ochii îi sînt legați; trebuie să i se astupe și nasul ca să nu simtă duhoarea insuportabilă a regimului martorilor mincinoși.

(Caricatură publicată în ziarul american „The Washington Post").

Deschiderea lucrărilor Seimului R. P. Polone

VARȘOVIA 16 (Agerpres).

După cum anunță agenția P.A.P. la 16 martie și-a început lucrările cea de a 6-a sesiune a Seimului Republicii Populare Polone. La deschidere au luat parte: Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, membrii guvernului, în frunte cu Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, membrii corpului diplomatic acreditați la Varșovia. Au fost de asemenea de față membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a sosit la Varșovia în urma invitației Prezidiului Seimului Polonez.

Cuvîntul de deschidere a celei de a 6-a sesiuni a Seimului R. P. Polone a fost rostit de mareșalul Seimului, Jan Dembowski, care, în numele Seimului și al poporului polonez, a salutat delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

După cuvîntarea lui Jan Dembowski, Seimul a adoptat ordinea de zi a celei de a 6-a sesiuni, care cuprinde: Raportul cu privire la politica externă a guvernului R. P. Polone, prezentat de președintele Consiliului de Miniștri, Josef Cyrankiewicz, Legea cu privire la bugetul de stat pe anul 1955, Raportul Consiliului de Miniștri cu privire la executarea bugetului de stat pe 1953, Ratificarea deciziunilor Consiliului de Stat cu privire la modificările intervenite în componența Consiliului de Miniștri în perioada dintre cea de a 5-a și cea de a 6-a sesiune a Seimului R. P. Polone, Ratificarea decretelor emise de Consiliul de Stat în perioada dintre cea de a 5-a și cea de a 6-a sesiune a Seimului R. P. Polone și altele.

După adoptarea ordinei de zi a luat cuvîntul Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone.

Cultură fizică și sport

CAMPIONATUL DE ȘAH AL UNIUNII SOVIETICE

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Cea de a 22-a ediție a campionatului de șah al Uniunii Sovietice, care timp de o lună s-a situat în centrul atenției amatorilor de șah din întreaga lume, a luat sfîrșit.

Clasamentul final al campionatului se prezintă astfel: 1-2. Gheller (Odessa), Smîslov (Moscova) 12 puncte; 3-6. Botvinik (Moscova), Ilivițki (Sverdlovsk), Petrosian (Moscova), Spasski (Leningrad) $11\frac{1}{2}$ puncte; 7-8. Keres (Tallin), Taimanov (Leningrad) 11 puncte; 9. Mikenas (Vilnius) $10\frac{1}{2}$ puncte; 10-11. Antoșin (Moscova), Furman (Leningrad) 10 puncte; 12. Kotov (Moscova) $9\frac{1}{2}$ puncte; 13-14. Borisenko (Leningrad), Flohr (Moscova) 9 puncte; 15-16 Averbach (Moscova), Lisițin (Leningrad) $8\frac{1}{2}$ puncte; 17. Kahn (Moscova) 7 puncte; 18. Simaghin (Moscova) $6\frac{1}{2}$ puncte; 19. Korcinoi (Leningrad) 6 puncte; 20. Scerbakov (Moscova) $3\frac{1}{2}$ puncte.

Comentatorii de șah care au asistat la desfășurarea campionatului scriu că acesta a fost de o forță puțin obișnuită, iar rezultatele sînt excelente. Smîslov și Gheller merită pe deplin succesul obținut. Amîndoi au demonstrat în numeroase partide o artă strălucită. Marele maestru Smîslov a jucat cu aceeași finețe și precizie care îl caracterizează, excelînd prin conducerea strategică a partidei și subtilitatea cu care realizează finalurile. Smîslov a obținut victorii remarcabile în fața lui Gheller, Keres și Botvinik.

Finala concursului de șah din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor

În sala Casei de Cultură a Sindicatelor din București a luat sfîrșit miercuri turneul final de șah din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor. Timp de patru zile, cei mai buni șahiști din cei peste 150.000 de sportivi care au luat parte la primele ediții ale competiției și-au disputat întîietatea, furnizînd partide frumoase, urmărite cu interes de un mare număr de spectatori.

În competiția rezervată fetelor, pe primul loc s-a clasat Ana Truia, învățătoare din regiunea Timișoara. Ea a fost urmată de Maria Trăistaru (reg. Craiova), Ana Teodorescu (reg. Arad) și Irina Huszar (reg. Oradea).

O luptă deosebit de dîrză s-a dat în turneul rezervat bărbaților. După consumarea jocurilor, primele două locuri au fost împărțite de Dumitru Oncescu (reg. Pitești) și Boris Sorescu (reg. Arad) fiecare cu cîte $2\frac{1}{2}$ puncte. Fiind mai tînăr, titlul de campion al Spartachiadei de iarnă a satelor a fost acordat lui Dumitru Oncescu. S-au mai remarcat M. Kerekes (reg. Cluj), Antal Pavel (Regiunea Autonomă Maghiară) și Valeriu Brîncuși (reg. Ploești).

După terminarea întrecerilor, concurenții au fost felicitați pentru frumoasa comportare de tov. I. Vaida, vice președinte al Comitetului pentru cultură fizică și sport și S. Chircă, președintele asociației sportive „Recolta".

Apoi, participanților le-au fost împărțite numeroase premii.

* * *

Informații

Miercuri seara a avut loc la Casa Ziariștilor din București conferința tov. Silviu Brucan, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia", „Despre situația internațională".

La conferință au participat numeroși ziariști din Capitală.

(Agerpres).

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Bărbierul din Sevilla; Teatrul de Stat de Operetă: Vînt de libertate; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Revizorul; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Platon Crecet; Tineretului: Libelula; Armatei (Sala din B-dul Magheru): Invazia; Armatei (Sala din Calea 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre; Muncitoresc C.F.R.: Intrigă și iubire (ora 19); Studioul actorului de film „C. Nottara": Mincinosul.

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Al. Popov, 1 Mai: Un vals vienez; Republica, Înfrățirea între popoare Elena Pavel, Flacăra: Stiletul; I. C. Frimu: Scăpat din ghiarele demonului: M. Gorki, T. Vladimirescu: Din Argentina în Mexico; Tineretului: Brigada Kotovski; Timpuri Noi: Vînătorii veseli, Meciul de fotbal Austria—R. P. Ungară. Feriți copiii de gripă. Pioniera nr. 9; Lumina, 8 Martie: Iepurașii cei isteți; Victoria: Expresul de Nürnberg; V. Roaită: Septembriștii; Gh. Doja: Epava din largul mării; Unirea: Invingătorii; Cultural: Nicolas Nikleby; C. David: Stele vesele; Al. Sahia: Aventurile vasului Bogatîr; Aurel Vlaicu: Comedianții; Munca, Olga Bancic: Scanderbeg; Arta: Dama cu camelii; Popular: Roma, orele 11; M. Eminescu, Boleslav Bierut: Mascarada; Miorița: Prieteni credincioși; Moșilor, Donca Simo: Cafeneaua de pe bulevard; 23 August: Ne-am întîlnit undeva; Ilie Pintilie: Jucătorul de rezervă; 8 Mai: Marile speranțe; Volga: Intr-un port îndepărtat; Libertății: Școala curajului; N. Bălcescu: Bănuțul; Gh. Coșbuc: Nunta n-a avut loc; Rahova: Fără acoperiș, Umor pe sfori

Tineretul romîn condamnă atacul fascist de la Berna

Răsfoind scrisorile cititorilor

Nu știm cum a fost vremea la Berna, dacă și acolo trei luni de iarnă au însemnat și primăvară. Oricum, copiii s-au bucurat. Adaptabilitatea lor este recunoscută. I-am văzut pe stradă veselindu-se de soarele de acum cîteva săptămîni, uitînd de sanie și căciulă, cînd cei mai mari se plîngeau de gripa adusă de variația bruscă a temperaturii. I-am văzut pe stradă și zilele trecute cînd buletinele meteorologice reintraseră în actualitate. Se băteau cu zăpadă în timp ce părinții lor se uitau cu îngrijorare la viscolul ce reamintea pe înaintașul său de acum un an. Toate acestea sînt valabile pentru București și, așa cum spuneam la început, nu cunoaștem dacă și la Berna copiii au avut aceleași bucurii. Dar am început cu aceste lucruri, deoarece ele sînt povestite într-o scrisoare sosită la redacție, plină de naivitate — atît de plăcută cînd provine de la copii — și adresată altor copii. Cei care scriu sînt din București și se adresează copiilor din Berna, fără nici un nume, fără adresă, fără nici o indicație specială. Ei au trimis redacției scrisoarea în care spun ce au făcut în ultimul timp, ce note au luat... Ei se adresează copiilor din Berna povestindu-le discuția lor despre asasinarea tovarășului Șețu de către o bandă de legionari și îi întreabă dacă au fost mîniați și ei cînd au aflat vestea crimei.

Lacrimile acestea pornite de la copiii din clasa III-a a unei școli de băieți din București, povestirea lor despre simțămintele pe care le-au avut cînd au aflat despre crima de la Berna sînt zguduitoare prin durerea pe care o exprimă. Căci imaginea copilului se leagă totdeauna de cea a fericirii, a seninului. Și totuși povestirea copiilor nu produce tristețe, în ciuda contrastului dintre relatarea orelor de învățătură și joacă, senine, și durerea de care au fost cuprinși la aflarea veștii despre asasinatul bestial din capitala Elveției. Aceasta deoarece scrisoarea lor este însoțită de alte zeci și zeci de scrisori sosite la redacție de pe toate meleagurile țării. Și din rîndurile acestora străbate durerea, dar nu acesta este sentimentul care domină. Mînia oamenilor simpli care urăsc de moarte pe lepădăturile fascisto-legionare și pe stăpînii acestora din occident — iată ce exprimă în primul rînd scrisorile sosite la redacție. *„Sînt utemist și muncesc la întreprinderea de electricitate din Tîrnăveni"* — își începe simplu scrisoarea Mihalcea Ioan. Și fără meșteșugării stilistice el trece direct la subiect, scriind: *„Crima de la Berna m-a făcut să-i urăsc și mai mult pe imperialiștii anglo-americani ca și pe trădătorii de patrie aflați în slujba lor"*. Fraza simplă așa ca și strîngerea pumnului, o regăsim și la Vasile Domșa, elev practicant la cooperativa Oșand, raionul Oradea, care scrie: *„După terminarea citirii ziarului, am simțit în suflet o ură fără seamăn față de cei ce săvîrșesc acte dușmănoase împotriva poporului romîn... În provocarea de la Berna se vede cale de o poștă amestecul american"*.

Dar scrisorile cititorilor nu se rezumă la simple constatări. Ei înfierează crima lepădăturilor legionare și pe stăpînii acestora de dincolo de ocean și se angajează concret să zădărnicească uneltirile dușmane muncind și mai bine pentru întărirea patriei. *„Atacul banditesc asupra legației romîne de la Berna, atac pus la cale de spionajul anglo-american și săvîrșit de o bandă de legionari, lepădături fugite din țara noastră, căruia i-a căzut victimă tovarășul Aurel Șețu..., această crimă mîrșavă ne îndeamnă pe toți la întărirea vigilenței, ne sporește sentimentele de ură neîmpăcată împotriva uneltirilor josnice ale imperialiștilor de peste ocean. Susțin hotărît notele de protest ale guvernului nostru adresate guvernului elvețian și cer luarea neîntîrziată de măsuri drastice împotriva criminalilor legionari pentru a da socoteală de fără de legile lor, în fața poporului romîn. Imi iau angajamentul să muncesc cu mai multă rîvnă pentru înflorirea patriei și să lupt fără șovăire pentru apărarea păcii"*. Aceste cuvinte le-a rostit la mitingul de protest de la „Energo-combinatul nr. 1" din Constanța, Ion Grigorescu, după cum ne relatează cititorul C. Constantinescu.

In celălalt colț al țării, la Petroșani, în cadrul unui miting ținut la Institutul de mine, asistentul Eugen Mureșan spunea, după cum ne comunică cititorul Vînătoru Ioan: *„Imi exprim indignarea mea profundă față de provocarea de la Berna... Banditii legionari și stăpînii lor de la Washington, în ura turbată împotriva poporului nostru liber, sînt dornici, cu aceeași sete cu care au înjunghiat pe tovarășul Șețu, să sfîșie și patria noastră, să înjunghie întregul nostru popor. Dar strîns unit în jurul partidului și guvernului, poporul nostru muncitor privește înainte, cu încredere în viitor și va ști să-și apere în caz de nevoie, libertatea cîștigată cu jertfe"*.

Într-adevăr, poporul nostru a cunoscut zilele întunecate ale domniei societăților „Standard-Telefoane", „Romîno-americană" și altor filiale ale trusturilor de toate neamurile care transformau sîngele și sudoarea muncitorului romîn în dolari, lire sau mărci germane. Poporul nostru cunoaște și uneltele acestor trusturi. Unele corespondențe sosite la redacție vorbesc tocmai despre acele vremuri. Tovarășa Lucia Codreanu din Suceava, înfrîngîndu-și durerea pe care o are oricine la amintirea unor momente triste din viață, a povestit la un miting despre părinții ei morți în războiul trecut. Acum, spunea ea, reamintindu-ne grozăviile războiului, gîndindu-ne la copiii orfani, la mame văduve, la oamenii schilozi, sîntem destul de conștienți că muncind mai bine, vom zădărnici uneltirile dușmanilor omenirii — imperialiștii americani.

Dar scrisorile nu au sosit numai din diferite orașe ale țării noastre, ci și din nenumărate sate răspîndite pe întinsul patriei. Tinerii din organizația de bază U.T.M. din comuna Cosești, raionul Vaslui, regiunea Iași, de pildă, scriu: *„Acțiunea banditească de la Berna a stîrnit o ură neîmpăcată în inimile tinerilor din satul Cosești"*. Și la sfîrșitul scrisorii tinerii din organizație semnează. Sînt 30 de tineri și tinere.

O altă scrisoare venită de la un corespondent din Medgidia ne-a reamintit scrisoarea copiilor de la o școală din București. El își amintește zilele întunecate ale copilăriei lui: *„Eram copil atunci cînd bestiile verzi dezlănțuiseră în țară o cruntă teroare, cînd săream speriat din somn la drăceștile rafale ale mitralierelor mînuite de bandiți. Atunci îmi era teamă, acum nu mai cunosc acest sentiment. Alături de toți oamenii din patria mea îmi exprim hotărîrea de a lupta prin toate mijloacele pentru zădărnicirea planurilor imperialiste"*.

Copiii de la școala din București nu știu ce-i aceea teamă, ei suferă, dar nu de frică, ci din cauza faptului că un om a căzut răpus de banditii legionari.

Da, nu au de ce se teme miile și miile de copii care cunosc azi fericirea. Poporul nostru stă de veghe, el își cunoaște dușmanii. Cu cît ei devin mai turbați, cu atît crește hotărîrea poporului nostru de a apăra cuceririle sale revoluționare. Aceasta o dovedesc și sutele de scrisori sosite la redacție, scrisori din care nu au fost citate decît cîteva. Și oamenii muncii nu polemizează cu banditii legionari, cu trădătorii de patrie. Ei cunosc cuvintele lui Gorki care spunea: „Pe trădător nu-l poți asemui cu nimeni și cu nimic. Cred că pînă și păduchele de exantematic s-ar simți jignit dacă l-ai asemui cu un trădător".

Oamenii muncii din patria noastră își spun cu hotărîre cuvîntul, cerînd autorităților elvețiene să-și facă datoria, extrădîndu-i pe asasinii legionari. Iar acestora și stăpînilor lor din America ce vor să întoarcă înapoi roata istoriei li se pot aminti cuvintele înțelepte ale unui vechi proverb al poporului nostru: *Mortul de la groapă nu se mai întoarce*".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori: Tel. 7.66.91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".